

RECUPERACIÓ LENTA pàg 3
El sector turístic preveu un estiu que encara estarà condicionat per la pandèmia

ESQUERRA DE L'EIXAMPLE
Ada Vilaró porta el seu espectacle '360 grams' al Centre Cívic Urgell pàg 9

líniaeixample

Setmanari • 2/6/2021 • Núm. 163 • liniaeixample.cat

Volen més espai i pediatria al futur CAP Fort Pienc

Veïns i professionals reclamen el retorn de pediatria al barri i que cada metge tingui la seva consulta pàg 11

Foto: Joanna Chicheinitzky

pàgs 12 i 13

"L'Oriol Junqueras em va donar la raó: la independència no tocava"

Entrevista a Justo Molinero, president del Grup Teletaxi

DRETA DE L'EIXAMPLE

El barri viu una Festa Major curta però amb moltes activitats pàg 10

SANT ANTONI pàg 9

Millores a la ronda Sant Antoni abans de la reforma

A FONTS pàgs 14 i 15

La política segueix sent cosa de blancs

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Grup de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Maria
Abellanet

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Mercè
Esteve

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Un estiu a mig gas

» El sector hotelier preveu dos milions d'arribades aquest estiu, lluny de les cinc del 2019
 » La previsió del Gremi d'Hotels és que la situació no serà bona fins al Mobile de l'any que ve

Xavier Oliva
BARCELONA

El turisme a Barcelona seguirà sense arribar a xifres pre Covid aquest estiu. Des del Gremi d'Hotels de Barcelona preveuen que els pròxims mesos estaran oberts el 60% dels hotels, amb una ocupació mitjana del 30%. Ara mateix, segons les dades de l'entitat, la xifra d'obertura no arriba al 40%, amb un 20% d'ocupació. Pel que fa al Consorci de Turisme de Barcelona, la seva previsió de visites per al tercer trimestre d'aquest any és d'uns dos milions de persones, una xifra que encara dista molt de la del mateix període de l'any 2019, que es va situar en cinc milions de visitants.

“Tindrem un mal estiu, una tardor dolenta, un hivern molt dolent i amb l'arribada del Mobile World Congress 2022 remuntarem, però la plena recuperació no serà fins al 2023”, assegura Manel Casals, director general del Gremi d'Hotels de Barcelona al diari *Línia*.

Des del Consorci de Turisme de Barcelona supediten aquestes previsions a tres factors importants: els passaports Covid, que entraran en vigor a partir del juliol a la Unió Europea; els acords que se signin amb tercers països com el Regne Unit o els Estats Units, entre d'altres; i l'estat de la connectivitat aèria. Marian Muro, directora del Consorci de Turisme de Barcelona, assegurava durant una jornada de debat organitzada per la Facultat de Turisme i Direcció Hotelera Sant Ignasi el passat 27 de maig que el passaport Covid arriba tard. “La gent necessita previsió per organitzar les seves vacances i una certa seguretat que es podrà moure”, lamentava.

Imatge d'arxiu d'un hotel de Barcelona a l'agost de l'any 2020. Foto: Carola López / ACN

Respecte als acords amb tercers països, Muro mostrava un cert desconcert per com funcionarà. “Serà difícil. El mercat rus, per exemple, està preparat per sortir, però té una vacuna que ha de ser reconeguda i són processos que no es resolen d'un dia per l'altre”, apuntava. Pitjor és la situació del mercat asiàtic, que no tornarà fins al 2022.

UNA SITUACIÓ COMPLEXA

Amb tot, les últimes dades del Gremi d'Hotels de Barcelona reflecteixen que el 90% dels 35.000 treballadors dels hotels segueixen en ERTO. En aquest sentit, el sector demanava amb insistència un allargament d'aquesta mesura, que finalment va arribar el passat 26 de maig després d'una dura negociació. “Aquest allargament fins al 30 de setembre és benvingut i imprescindible, sense els ERTOS estariem morts”, defensa Casals.

Qui també pateix aquesta situació és un dels col·lectius més precaris del sector, el de les cambres d'habitació. Eulalia Corraledo, la fundadora de l'associació que les aglutina, Las Kellys, adverteix que la crisi ha incre-

90%

dels treballadors del sector hotelier encara estan en ERTO a causa de la pandèmia

mentat una precarietat que ja venia d'abans. “Feia set anys que lluitàvem i la pandèmia ha constatat que estàvem en la misèria”, lamenta. En aquest sentit, assegura que moltes d'elles, sobretot el col·lectiu migrant, no perceben cap mena d'ingrés i estan rebent ajudes dels bancs d'aliments per poder sobreviure.

“Les que s'han pogut acollir als ERTOS, que ja eren ajudes bastant per sota del que és un salari, són molt poques”, explica Corraledo, que afegeix que “moltes no han pogut demostrar que la seva situació de precarietat era a causa de la pandèmia perquè no estaven registrades enlloc”. Des del col·lectiu estan a l'expectativa de com evoluciona la situació, però adverteixen que aquesta no millorarà amb l'obertura dels hotels. “Estarem molt pitjor perquè voldran recuperar el que han perdut i seguiran sobreexplotant-nos”, denuncia l'activista.

TURISME DE QUALITAT

Davant la significativa davallada del turisme internacional, l'estratègia de l'Ajuntament de Barcelona passa per atraure un turisme “de qualitat”, enfocat al mercat nacional i europeu. En aquest sentit, l'objectiu és mostrar

una ciutat cosmopolita i sostenible, plena de cultura, innovació i diversitat. “S'està fent un esforç molt gran per fer un reposicionament de la marca per atraure un turisme més sostenible i de qualitat”, assegurava Muro.

Tot i aquesta aposta, des de l'Assemblea de Barris pel Desenvolupament Turístic (ABDT) consideren que se segueix sense solucionar el problema principal: el model econòmic de la ciutat. “El problema no és la qualitat del turisme o la seva procedència. No sé en què afectarà aquest canvi en la pressió immobiliària que patim els residents de Barcelona o en la massificació de determinades zones de la ciutat”, reflexiona Daniel Pardo, membre de l'ABDT. En aquest sentit, l'activista critica que no s'hagi replantejat el model econòmic després de la crisi i que una part important dels esforços es destinin a la recuperació del turisme.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

La lupa

Barcelona i València

per Jordi Muñoz

Foto: Fundació Catalunya Europa

El passat 20 de maig es va produir una trobada, instigada per la Fundació Catalunya Europa, entre l'alcalde de València, Joan Ribó, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau. L'alcalde i l'alcaldeessa van tractar diverses qüestions, diguem-ne, d'interès mutu per a les dues ciutats en una interessant conversa que es pot trobar a les xarxes.

D'entrada, cal destacar que fou una trobada estranyament infreqüent. Fa la sensació que les dues ciutats s'haurien de trobar més d'una manera molt més natural perquè comparteixen moltes coses, en diversos nivells.

Primer, hi ha una coincidència política evident. Des del 2015, fa sis anys ja, les dues ciutats tenen alcaldies a priori força alineades políticament. Els mateixos Ribó i Colau van subratllar les seves complicitats. Tot i que no són membres del mateix partit, tots dos són alcaldes del canvi, que es reivindiquen fills del 15-M, i que a més són dels pocs supervivents d'aquella onada del 2015: la majoria d'alcaldies del canvi, començant per les de Madrid o Saragossa, van caure el 2019.

Però més enllà d'aquesta coincidència conjuntural, Barcelona i València són dues ciutats molt properes en termes geogràfics, econòmics, històrics i culturals. La història de la relació entre els dos caps-i-casal és llarga i intensa, com va recordar el moderador de la conversa, el geògraf Josep Vicent Boira, actual comissionat del govern espanyol per al Corredor Mediterrani. Això potser no es va recordar tant, però la migració valenciana a Barcelona ha sigut freqüent i important. I sovint també ha sigut invisible, probablement per la proximitat cultural i lingüística, que ha

provocat la integració gairebé immediata dels valencians a Catalunya.

Paradoxalment, només l'alcalde de València va mencionar, un parell de vegades, la llengua i la cultura compartides. Vist en perspectiva, no deixa de ser sorprenent que, amb la història tan repetida de l'anticatalanisme valencià, sigui ara l'alcalde de València qui hagi de recordar a l'alcaldeessa de Barcelona que les dues ciutats comparteixen alguna cosa més. Fins i tot, hom diria que aquesta insistència de Ribó de no invisibilitzar aquest element compartit causava una certa incomo-

Paradoxalment, només l'alcalde de València va mencionar la llengua i la cultura compartides

ditat a l'alcaldeessa Colau. Però potser era només una impressió equivocada. El silenci era significatiu, en tot cas.

Hi ha, sigui com sigui, molts elements de fons que són compartits, però també una agenda més concreta que és comuna, com va quedar clar en part de la conversa: l'eix mediterrani, les connexions ferroviàries, la millora de les infraestructures, el paper dels ports i els aeroports en els respectius entorns urbans i periurbans o la visió de com han de ser les ciutats de la transició ecològica.

I, sobrevolant tot això, la qüestió de Madrid i del centralisme madrileny. L'estat espanyol pateix articulació

radial de les infraestructures, una concentració absoluta del poder polític estatal i una creixent concentració també del poder econòmic i financer. Madrid, a més, competeix de manera absolutament deslleial en matèria fiscal i va concentrant més i més feines qualificades. Tot això ha buidat ja bona part del centre de la península per alimentar la macrocefàlia madrilenya. I ara amenaça també espais urbans més perifèrics com València.

Ribó va ser, de nou, força més explícit que Colau en la denúncia de l'aspiradora en què s'ha convertit Madrid. Potser Ribó és més clar perquè València és més feble que Barcelona davant el pol madrileny i, per tant, la urgència és més gran. Però també pot ser que a Colau li resulti incòmode fer aquest discurs per por de ser identificada amb l'independentisme. Quan l'alcalde de València va reclamar transitar cap a un model "confederal", l'alcaldeessa de Barcelona va afirmar que ella defensava un model "més federal" (sic).

No deixa de ser estrany, però, que la líder més visible d'un espai polític que té com a principal proposta territorial la transformació en sentit plurinacional de l'estat no pugui articular un discurs més de fons i més contundent davant l'evident espiral de centralització a tots nivells en què ha entrat l'estat. Les conseqüències polítiques d'aquesta hipercentralització són fàcils d'endevinar, si ens fixem en el resultat de les darreres eleccions madrilenyes.

En tot cas, cal celebrar la trobada i el to de la conversa. I desitjar que es reforcin els vincles i contactes entre les dues ciutats, perquè és una aliança que pot alterar alguns equilibris.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@jmangues

Els onze principals bancs que operen a Espanya coordinadament començaran a cobrar comissions de manteniment, les elèctriques fent la broma de les noves tarifes i el Banc d'Espanya demanant abaratir l'acomodament. Per molt menys han cremat els carrers de molts països.

@mjesusglez

En esta semana he atendido dos intentos de suicidio en dos niñas de 14 años. Ambas me han pedido que acabe con su dolor. Lo estamos haciendo fatal como sociedad y como padres. No tengo hashtag, ni conclusión ni solución. Sólo comparto porque las llevo a las dos grabadas.

@ToniTrilla

Aquest estiu, si continuem vacunant al ritme actual i la taxa d'infecció es redueix, podem anar tots sense mascareta a l'aire lliure. Encara caldrà portar-la sempre al damunt, per si de cas i per estar als espais interiors. Però, si tot va bé, ens veurem novament les cares.

@jaumepadros

Feu cas dels experts: vacunar-se, sí o sí. Rebre segona dosi, fonamental. Si la primera rebuda ha estat d'AstraZeneca, que la segona també sigui d'AstraZeneca. I si d'aquesta no hi ha disponibilitat, Pfizer. Però no dubteu. Protegiu-vos i protegiu els altres: VACUNEU-VOS.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre, Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Pau Massip (l'Hospitalet i Baix

Llobregat), Xavier Oliva (Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Pau Arriaga (Esports i Xarxes)
Dept. Producció: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

St. Antoni Comerç

Sant Antoni Comerç organitza demà la jornada de comerç al carrer, batejada amb el nom de 'Sortim al carrer!'. L'objectiu és anar recuperant la normalitat de mica en mica i dinamitzar el comerç del barri perquè torni a agafar embranzida.

pàgina 9

Districte

El Districte ha anunciat que a principis de l'any que ve farà unes petites millores a la ronda de Sant Antoni, a l'espera de la reforma final, que no arribarà fins al mandat que ve. Veïns i comerciants lamenten el retard d'anys que acumula l'obra final.

pàgina 9

Eix Sagrada Família

L'Eix Comercial Sagrada Família organitza els pròxims 12 i 13 de juny una nova edició de la Mostra de Comerç al Carrer. Hi participaran al voltant de 80 comerços amb l'objectiu que el comerç del barri comenci a superar la pandèmia.

pàgina 10

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 Falten places escolars a l'Esquerra de l'Eixample i Sant Antoni
- 2 El sènior femení del CB Roser, quart a la Copa Catalunya
- 3 El Fort Pienc debatrà demà sobre el futur de l'atenció primària
- 4 Premis Protagonistes del Demà: una empenta a joves estudiants
- 5 Aliança artística entre Escolapies i CorEixample

Safata d'entrada

La proletària del proletariat?

per Jordi Carro

Foto: ACN

En la primera meitat del segle XIX, Flora Tristán va ser precursora del feminisme socialista en plantejar la necessitat que s'unissin les demandes de les dones al costat de les dels treballadors, perquè l'alliberament d'uns no podria aconseguir-se sense la baralla pels drets de les altres. La fundadora del feminisme socialista, amb la seva famosa frase "la dona és la proletària del proletariat", va criticar sense miraments tant els homes proletaris com els burgesos a l'hora de posar en qüestió l'eix de poder home-dona. Després de dos segles, el sistema encara no tracta, ni veu, de la mateixa manera homes i dones. Des de fa un temps molts comencem a ser conscients d'aquesta premissa i a actuar en conseqüència, però malauradament encara hi ha moltes bretxes i molts sostres de vidre que les dones es veuen amb la necessitat de traspasar. Un d'ells és el de la desigualtat econòmica entre ambdós sexes: les dones, pel fet de ser-ho, pateixen més atur i reben menys remuneració econòmica per la mateixa feina que els seus homònims masculins.

En termes generals, el guany mitjà anual dels homes durant el 2018 a Catalunya va ser de 28.640 euros, mentre que el de les dones amb prou feines va arribar a 22.289 euros, un 22,17% menys. Per tant, les treballadores van cobrar 6.350 euros a l'any menys que els homes, cosa que suposa 529 euros mensuals de diferència. A Espanya, aquesta bretxa salarial entre dones i homes (21.012 i 26.738 euros, respectivament) es va situar en un 21,41% al llarg del 2018. Aquesta bretxa la seguim arrossegant fins a la jubilació: la pensió de jubilació mitjana -715,46 euros en el cas de les dones i 1.137,19 en el dels homes- ho reflecteix clarament.

Per altra banda, l'atur castiga més les dones i això, en conjunció amb la bretxa salarial, provoca que sigui precisament aquest col·lectiu el que tingui més

probabilitats de patir una major desigualtat econòmica. És a dir, són les dones les que tenen més risc de rebre una distribució de riquesa diferent i de no gaudir de certes oportunitats laborals que els homes sí que tindrien.

Una situació que s'ha vist accentuada el darrer any per la crisi econòmica, social i sanitària vinculada a la pandèmia mundial de la Covid-19. Per tant, és més urgent que mai impulsar polítiques que garanteixin l'accés de les dones a llocs de treball en igualtat de condicions i facilitar la incorporació de les dones al mercat laboral mitjançant el foment de prestacions, com el servei de llar d'infants i la cura de les persones dependents. Només d'aquesta manera aconseguirem retallar les bretxes en l'ocupació que separen dones i homes, al país i també als nostres municipis.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#RentadoresNocturnes

@puchiflusp71: El presidente de Iberdrola gana 23.000 € al día y para pagárselos nos van a poner a planchar a todos de madrugada. Esto es violencia de la buena.

#IndultsReversibles?

@IgnasiMoreta: Indults reversibles: crec que en termes polítics, jurídics i humans no hi ha cap estratègia més perversa que aquesta.

#FanHistòria

@tv3cat: Campiones de Copa, campiones de Lliga i campiones d'Europa! Les blaugranes aconseguixen un triplet històric.

La sostenibilitat, el futur de la gastronomia

per Maria Abellanet

Estic convençuda que estareu d'acord amb mi en valorar que la sostenibilitat és un dels reptes globals més profunds que tenim com a societat. I, quan parlo de sostenibilitat, no em refereixo només a l'impuls d'accions responsables amb el medi ambient –que també–, sinó a un compromís integral que va molt més enllà. Amb la definició dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de Nacions Unides, se'ns va posar, per primera vegada sobre la taula, una agenda concreta de propòsits que ens interpel·len individualment i col·lectivament, en tots els àmbits, des de la salut i l'educació fins al turisme. També en la gastronomia.

Com pot contribuir la gastronomia a fer més sostenible el nostre planeta? Realment la gastronomia pot satisfer les necessitats actuals sense comprometre les generacions futures? Per a mi, la resposta és clara: sí. La gastronomia té l'oportunitat de convertir-se en una palanca d'impuls cap a la sostenibilitat, aprofitant la seva visibilitat com a sector clau al nostre país, des del vessant econòmic, social i ambiental.

Amb l'impacte de la Covid-19 hem vist de primera mà la importància que els negocis gastronòmics siguin també sostenibles des d'una perspectiva econòmica. La restauració, en particular, s'ha vist especialment castigada per les restriccions, i ara cal fer possible la recuperació del sector des de la sostenibilitat. Aquesta transformació afecta molts dels àmbits de la restauració, des de l'aprovisionament fins a la creació de l'oferta gastronòmica, i cal el compromís i implicació de tots els agents del sector per dur a terme accions que millorin el nostre entorn, reduir el malbaratament alimentari, tenir una oferta inclusiva i introduir sistemes i processos per minimitzar l'impacte en el medi ambient. Una gastronomia sostenible només serà possible si els projectes culinaris i gastronòmics funcionen sense malbaratar els recursos naturals, tenint continuïtat en el futur sense perjudicar el medi ambient o la salut i considerant els orígens dels productes, la seva

distribució i com arriben als clients. És un canvi necessari que no pot esperar més.

Que el futur de la gastronomia passa per la sostenibilitat és innegable. Hi coincideixen professionals del sector tan reconeguts com Fina Puigdevall, del Restaurant Les Cols. Des de l'alta gastronomia, impulsen des d'Olot un projecte basat en la sostenibilitat i amb l'objectiu d'arribar a ser autosuficients. Així ho va explicar en la XV Trobada Gastronòmica del CETT-UB, en la qual va quedar palès que la sostenibilitat gastronòmica no és una quimera, sinó tot el contrari.

Una prova clara d'això és el fet que, enguany, Bar-

LA FORMACIÓ, PUNTAL DE LA TRANSFORMACIÓ

Establir i mantenir un creixement sostenible i complir amb els ODS ens exigeix impulsar canvis en l'estructura dels negocis, en la manera de generar-los, de transmetre'ls i de presentar-los als clients. Per això, la transformació del sector gastronòmic cap a la sostenibilitat només serà possible si integra noves generacions de professionals formats amb les habilitats i els coneixements necessaris. Convençuts que aquest és el camí, el CETT-UB ha creat el Màster Oficial en Gastronomia Sostenible, en el qual brindem tots els coneixements clau perquè els professionals del present i del futur siguin capaços, no només de ser part d'aquest canvi, sinó de liderar-lo.

És evident que el sector té el repte urgent de recuperar-se de l'impacte del coronavirus. Però cal que faci un pas més enllà i ser capaç de posar les llums llargues per poder albirar com ha de ser la gastronomia del futur. En aquest horitzó s'hi troba la innovació, l'economia circular, l'accessibilitat i la responsabilitat social. És, justament en aquestes variables, on s'ha de centrar la formació actual.

La Covid-19 ens ha obligat a aturar-nos i ha suposat una gran oportunitat per repensar cap a on ha d'anar el sector i per projectar com el volem. Cal no oblidar que la ciutadania cada vegada és més exigent i que demana a la restauració compromís, transparència i ètica com a base de la seva activitat. Les noves ofertes han de respondre a aquestes noves demandes. La recuperació de la normalitat suposarà el ressorgiment de la gastronomia. Serà el moment oportú per fer-ho amb consciència i amb la voluntat d'assumir el gran repte de la integració de la sostenibilitat en el model de negoci.

Ho reitero. A casa nostra, la gastronomia té la gran sort de comptar amb molts i bons referents, que ja han demostrat que el plaer gastronòmic pot –i ha de ser– sostenible. Que no és un objectiu per al dia de demà. Que ha de ser una realitat de present. I que només depèn de la nostra voluntat.

La doctora Maria Abellanet és CEO del CETT

Foto: ACN

celona sigui la Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible i la seu del 7è Fòrum Global del Pacte de Política Alimentària Urbana de Milà, el primer tractat internacional de ciutats en matèria d'alimentació. Es basa en el paper estratègic de les ciutats en el desenvolupament de sistemes alimentaris sostenibles i impulsa l'accés a aliments saludables amb l'objectiu de reduir el malbaratament alimentari, preservar la biodiversitat, mitigar els efectes de la crisi climàtica i adaptar-s'hi. És una oportunitat que el sector no pot desaproveitar per assumir un compromís ferm i fomentar-lo arreu.

Les millors perles

La faula del vestit nou de l'emperador feta realitat. L'artista Litalià Salvatore Garau s'ha embutxacat 15.000 euros venent una escultura invisible. Diu que ha venut "el buit". El comprador, tot un intel·lectual, té un certificat que n'acredita la propietat.

Els Mossos han detingut una dona a Sant Andreu de la Barca per tallar el penis al propietari del bar on treballa, segons ha avançat la SER. Ella assegura que l'home, el seu cap, l'havia intentat agredir sexualment. Autodefensa.

De tenir un 3% de visió i estar en risc de quedar-se del tot cega, a poder llegir i moure's amb seguretat. És l'evolució que ha fet una nena de 12 anys de Sabadell gràcies a una teràpia pionera que li han fet a l'Hospital Sant Joan de Déu.

Una presentadora argentina anuncia, commoguda, la mort de l'escriptor William Shakespeare. La notícia en realitat era la mort del primer vacunat de coronavirus, que també es deia així, però la dona es va confondre. Molt.

Aina Martí/ACN

LA FOTO

*Il·lustríssims
veïnes i veïns,*

VOTEU

del 10 al 20
de juny els primers
pressupostos
participatius

Visita les exposicions dels
projectes de l'Eixample a:

Centre Cívic Cotxeres Borrell
C. VILADOMAT, 2-8. VESTÍBUL.

Centre Cívic Sagrada Família
C. PROVENÇA, 480. VESTÍBUL.

Consulta
els projectes
del teu
districte

DECIDIM.BARCELONA

#PressupostosParticipatiusBCN

Ajuntament de
Barcelona

Tribuna

Serveis públics, puntal de drets

per Dolors Sabater

Foto: ACN

El dubte plana. Quina serà la concreció del model econòmic i fiscal en les polítiques públiques del nou Govern de la Generalitat de la 13a legislatura? Quin serà el model de serveis públics respecte de les externalitzacions? Cap a qui i cap a on s'adreçaran les mesures de rescat econòmic? El compromís expressat pel president Aragonès de complir l'acord amb la CUP-Guanyem, amb mesures concretes de base anticapitalista, es manté amb ferma paraula, però el fet que hagi nomenat un conseller d'Economia de perfil clarament neoliberal, a proposta de Junts, obre tots els interrogants i alertes. Des del carrer i des de la institució cal estar vigilants a les decisions. Des del carrer no s'ha parat mai de fer-ho: les plataformes i moviments a favor dels serveis públics i d'una economia alternativa treballen incansablement, governi qui governi. Les lliçons de la pandèmia no poden ignorar-se i seria un greu error intentar rescatar l'economia aplicant les fórmules que ja s'han demostrat ineficaces. Aquests dies mateix, amb la flexibilització de les normes preventives, són moltes les convocatòries de mobilitzacions en defensa dels serveis públics, i també en defensa de les pensions dignes. Les de les pensions apunten l'Estat, contra un Pacte de Toledo absolutament impropri d'un *gobierno* que s'autoanomena progressista. Les dels serveis públics apunten clarament la Generalitat. Les mobilitzacions mai s'han aturat, malgrat les restriccions, especialment les d'emergència, antirepressives i contra els desnonaments. De mica en mica l'organització i la veu popular recupera altra vegada el carrer.

Sovint es vol fer creure que és indiferent quina opció o model econòmic s'esculli, que totes són vàlides, com si es tractés d'escollir entre una carta de colors. Però no és així. Les opcions neoliberals no serveixen per rescatar l'economia i la vida de totes, ni serveixen per salvar el clima i el planeta. Ja ho hem pogut comprovar durant molts anys i no és gens intel·ligent tornar a aplicar les fórmules que ja s'han demostrat fallides. El capitalisme és depredador i s'alimenta de rebentar els drets de la majoria per sostenir els privilegis d'una minoria. No només és un sistema injust, sinó que és ineficaç, i en comptes d'aconseguir que cada vegada hi hagi més persones al bàndol de la riquesa aconsegueix tot el contrari.

El que es faci al Govern i al Parlament, ara que comença un nou cicle, determinarà el present i el futur del país i de les nostres vides. I no serà el mateix país ni les mateixes vides si les decisions es prenen amb una perspectiva neoliberal o amb una perspectiva anticapitalista. Fa dies, des del nostre mitjà públic de televisió, TV3, es va emetre un con-

tinent documental a *Sense Ficció* que ho exemplificava amb rigorositat, en el cas de les elèctriques. L'objectiu del sector públic és servir els drets de les persones. L'objectiu del sector privat lucratiu, no social ni comunitari, és servir-se de les persones i dels recursos per acumular beneficis i augmentar les fortunes de les oligarquies. Així que no, no serà el mateix. No serà el mateix si ara trinxem el territori plegant-nos als interessos dels grans oligopolis de l'Ibex que si planifiquem i impulsem una transformació econòmica arrelada, al servei de la gent, de la seva sobirania, i assumint els reptes climàtics que té el país i el planeta. Tampoc tindrem el mateix país ni les mateixes vides si afrontem l'habitatge com un negoci per a protegir els interessos de bancs, fons voltors i grans tenidors que si l'abordem com un dret bàsic a defensar. No serà el mateix, ni per al present ni per al futur, invertir en fortunes privades o invertir en serveis públics per a tothom. No serà el mateix futur, especialment per als infants i joves a qui les crisis econòmiques, climàtica i ara la pandèmia estan deixant un present i futur incert, de risc. No serà el mateix deixar la gestió dels subministraments bàsics per fer-hi negoci o per garantir drets, ni fer polítiques educatives segregadores que fer-les inclusives. Ni, en definitiva, posar al centre de la política el capital o posar-hi la vida de totes.

I en aquesta disjuntiva hi ha un element puntal. Els serveis públics. Els serveis públics són un dels pilars fonamentals per avançar cap a la igualtat d'oportunitats i d'accés als drets bàsics, sense deixar ningú enrere. Són estructura de república i llibertat. Ja ho sabíem, però la pandèmia encara ho ha fet més evident. I no pot ser ni que en faltin o no siguin de qualitat ni que les condicions laborals de les persones que els sustenten siguin precàries. Ni pot ser que aquests serveis no siguin de gestió pública. No pot ser que allò que és essencial per a la vida depengui del mercat i de l'especulació del capital. Per això cal blindar aquells serveis que ja són de propietat i de gestió pública, així com recuperar la gestió pública i comunitària de tots aquells que ara són gestionats per empreses que busquen enriquir-se a costa d'allò que és vital per a totes i tots. I això hauria de ser possible fer-ho tant als ajuntaments com a la Generalitat, massa experta en externalitzacions i retallades des de l'època de Mas.

Per això, en aquest nou cicle que comença, el model compta. El servei al país per fer possible avançar en drets nacionals i en drets socials s'ha de produir alhora en els dos eixos, i alhora des dels dos àmbits motor: des de dins i des de fora de les institucions.

“

No pot ser que allò que és essencial per a la vida depengui del mercat i de l'especulació del capital.

Per això cal blindar aquells serveis que ja són de propietat i de gestió pública, així com recuperar la gestió pública i comunitària de tots aquells que ara són gestionats per empreses que busquen enriquir-se a costa d'allò que és vital

”

Flaixos

@SalimaJK: 6 atacs homòfobs en un cap de setmana a Barcelona! Concentració convocada el 5 de juny a les 11 hores a les rodalies del Centre LGTBI.

@BerniSorinas: Botigues obrint els diumenges, més creuers, desnonaments en pandèmia, la reforma laboral ni tocar-la, la llei mordassa a ple funcionament...

@mianrey: Fernando Simón declara en rueda de prensa que la mascarilla en espacios abiertos puede dejar de ser obligatoria a mediados o finales de junio.

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

2 de juny del 2021

Espais | L'Hort Urbà Apacheta demana més implicació

Els organitzadors de l'Hort Urbà Apacheta, situat a l'encreuament entre l'Avinguda Roma i el carrer de Viladomat fan una crida perquè la gent s'afegeixi al projecte. Segon expliquen a Twitter, necessiten més gent per fer viable el projecte.

El barri celebra la primavera amb un munt d'activitats

CULTURA ▶ L'Esquerra de l'Eixample va celebrar entre el 27 i el 30 de maig el Cicle d'Activitats de Primavera. Els jocs infantils, els tornejos esportius, les taules rodones, la projecció de documentals i les festes d'aniversari i els actes reivindicatius de diferents entitats van ser els grans protagonistes d'aquests quatre dies, en els quals van participar una trentena d'associacions del barri.

Dijous passat el tret de sortida es va fer amb una trobada i un parlament unitari de les entitats a davant l'edifici Estel de l'avinguda de Roma i amb l'actuació dels grallers i de les colles de gegants i castellers de l'Esquerra. Divendres es va celebrar un torneig de ping-pong, es van fer activitats infantils als Jardins Montserrat i es va organitzar una taula rodona d'experiències de lluita i recuperació de patrimoni obrer i cooperatiu a la ciutat.

Una de les xerrades organitzades. Foto: Lina Òdena

Dissabte va arribar el torn del mercat de pagès de Germanetes i la mostra dels horts urbans de l'entorn, al mateix temps que es van fer altres activitats, com ara un torneig de futbol o la celebració de l'aniversari del Casal Popular Lina d'Òdena.

TALL D'ARAGÓ

Diumenge, en el marc del Cicle d'Activitats, la Revolta Veïnal va tallar per cinquena vegada el

carrer d'Aragó a l'alçada de la plaça Letamendi per reclamar més espais pels vianants i menys pels cotxes en aquesta avinguda, al mateix temps que també es va fer una taula rodona sobre la contaminació de l'aire.

La jornada va seguir amb més activitats, com ara el segon aniversari de l'Hort de la Lola, jocs infantils, música i màgia per tancar un cicle d'activitats que va omplir de vida l'Esquerra.

Ada Vilaró, abans d'actuar. Foto: Twitter (@AdaVilaroCasals)

Ada Vilaró presenta '360 grams' al Centre Cívic Urgell

CULTURA ▶ Una obra sobre el cos, la intimitat i la fragilitat. L'artista Ada Vilaró va omplir divendres passat de reflexió el Centre Cívic Urgell amb '360 grams', un espectacle dirigit per ella mateixa, Mariya Stoyanova i Vero Cendoya, que parla de les experiències de la mateixa intèrpret a través del diàleg, la dansa i el cos.

Aquesta experiència és la pèrdua d'un pit després de sot-

metre's a una mastectomia. A l'obra, Vilaró reflexiona sobre la dictadura de la superficialitat, aquella que estereotipa els cossos i el sotmet a les mirades. Ella proposa un remei: la reivindicació del propi cos i els diferents tipus de bellesa que es poden tenir. "És un projecte que neix d'una experiència personal, molt íntima i fràgil i que, per primera vegada, m'atreveixo a compartir", assegura l'artista.

Educació | Pati obert els diumenges al matí

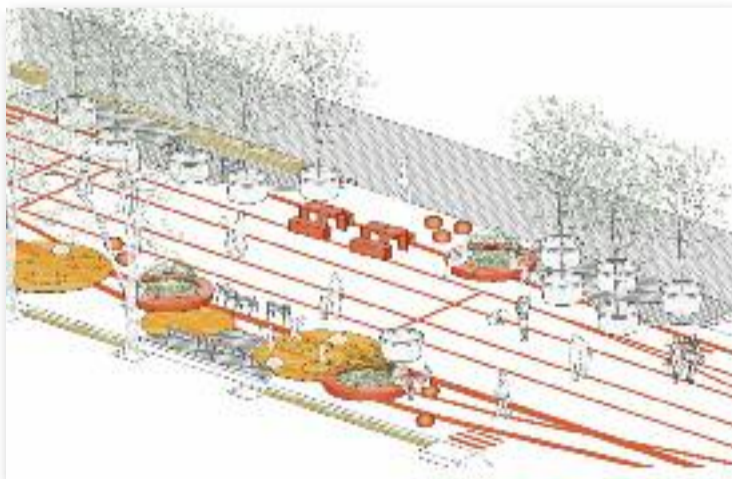
En el marc de la iniciativa municipal Patis Oberts, el pati de l'escola Ferran Sunyer obre les portes cada diumenge entre les 11 h i les 14 h, entre els mesos de maig i juny. Al seu interior, els més petits podran aprofitar l'espai fora de l'horari escolar.

Sant Antoni

Petits canvis a la Ronda Sant Antoni l'any que ve

URBANISME ▶ La urbanització de la Ronda Sant Antoni és un dels compromisos pendents de l'Ajuntament des del 2018, quan es van retirar les carpes del mercat provisional. Des d'aquell moment i, fins ara, les queixes veïnals i dels comerciants sobre l'estat de l'espai han estat constants. Fa poques setmanes el consistori ja va confirmar que la reforma definitiva haurà d'esperar al mandat que ve, però ara s'han presentat les petites obres provisionals que es faran a l'avinguda, que seran prèvies a la urbanització definitiva. Les obres, si res no canvia, començaran el febrer de l'any que ve i duraran tres mesos. Segons el Districte, faran la zona més accessible i es posaran espais de joc i de trobada, espais verds i nou mobiliari urbà.

Aquesta millora provisional es farà en el tram comprès entre els carrers Comte d'Urgell i Casanovas i té un pressupost de 750.000 euros. L'Ajuntament va

Imatge virtual de la reforma provisional que es farà. Foto: Ajuntament

presentar el projecte als veïns i comerciants de la zona el passat 27 de maig i ara es continuaran fent sessions participatives per acabar de definir el projecte amb les propostes veïnals.

DEBAT CONJUNT

Des del govern municipal expliquen que la urbanització definitiva de la Ronda Sant An-

toni estarà emmarcada en el debat que s'ha de fer sobre la transformació de les rondes que envolten el districte de Ciutat Vella. L'objectiu d'aquest és tenir com a premisses la millora de l'espai públic, promoure l'ús de la bicicleta, incrementar el verd i posar els vianants i la mobilitat sostenible al centre de les prioritats.

El cartell de l'acte de demà. Foto: Sant Antoni Comerç

Els comerciants del barri sortiran demà al carrer

COMERÇ ▶ Sant Antoni Comerç celebrarà demà 'Sortim al carrer!', una diada pensada per dinamitzar el comerç del barri i per començar a recuperar la normalitat. Més de 100 botigues posaran una parada a l'exterior del seu local per donar-se a conèixer i oferir els seus productes.

"A causa de la pandèmia, volíem que tothom tingués l'oportunitat de sortir al carrer a vendre", explica Jordi Arias, president de Sant Antoni Comerç. L'associació de comerciants ofereix su-

port als comerços que formen part de la iniciativa amb difusió a través de les xarxes socials, el repartiment de material gràfic i l'adquisició de les taules que es col·locaran davant dels comerços.

PER LLEPAR-SE ELS DITS

'Sortim al carrer!' és una de les activitats que estan en marxa per dinamitzar el comerç al barri, però n'hi ha més. També s'està celebrant 'Per llepar-se els dits', una iniciativa per donar suport a la restauració del barri.

Una versió 'light' de la Festa Major

» El Cicle d'Activitats D'reta Eixample va omplir de concerts, tallers i cultura popular el barri
 » Dissabte també es va consultar els veïns sobre els futurs espais de l'edifici del Taller Masriera

CULTURA ▶ La Dreta de l'Eixample va celebrar el passat cap de setmana el Cicle d'Activitats Culturals D'reta Eixample, una versió 'light' de la Festa Major del barri que va aplegar els veïns en activitats com ara concert o tallers, entre d'altres.

L'estrena del cicle va ser diumenge amb el concert de les Big Bands de l'Escola de la Concepció a la cruïlla dels carrers Girona i Consell de Cent. "Va anar força bé, tot i que va ser complex per les mesures de seguretat i la limitació d'aforament", explica Jaume Artigas, president de l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample. La mateixa nit, el Casal de Joves del barri va celebrar un bingo musical i el concert del grup feminista Alérgicas al Polen.

Dissabte va ser el dia amb més activitats. Tot i això, el bon

temps i la calor del cap de setmana va fer que hi hagués menys afluència de gent. El matí va començar amb el concert de les Big Bands de l'Institut Balmes, el taller Lletra Petita de la Biblioteca Sofia Barat i el taller de pintura Làmines de Gegants. Al migdia, el Casal de Joves va organitzar els concerts dels grups Les Clares i Meteòlika. La tarda es va reservar per a la cultura popular amb una ballada dels Gegants de la Pedrera i el concert de sardanes amb acordió distònic.

En el marc d'aquest cicle d'activitats també es va fer la segona edició del concurs de fotografia 'La vida als carrers', que va premiar quatre fotògrafs amb 100 euros per a utilitzar en les seves compres als comerços adherits a Cor Eixample. Els premiats van ser Rémi Andrivet, David Albiol, Valérie Grézaud i Lidia Senties.

La cultura popular va tornar a ser la protagonista de la Festa Major. Foto: Districte

EL TALLER MASRIERA

L'Ajuntament va recuperar el Taller Masriera l'estiu passat, després de signar un conveni amb la Fundació Pere Relats. Encara, però, no s'ha definit l'ús que tindrà aquest espai i part de la decisió serà de les entitats veïnals a través d'un procés par-

ticipatiu. Dissabte es va organitzar una jornada de debat sobre els usos que ha de tenir l'espai, en el marc d'un acte que va servir per explicar la història d'aquest edifici històric. També es va fer una enquesta que plantejava diferents possibilitats sobre què ha d'acollir l'edifici, com per

exemple espais culturals, el bar de l'Ateneu o, inclús, un hort comunitari pel barri. L'enquesta segueix oberta al web de la Plataforma Masriera i al llarg del cap de setmana l'han respost 500 persones. La plataforma estudiarà els resultats i decidirà una proposta.

Cultura | Canta Diva arriba al Centre Cívic demà

La vida de la cantant d'òpera Maria Callas arribarà al Centre Cívic aquest dijous 3 de juny amb l'estrena de 'Canta Diva', una obra protagonitzada per la soprano Laia Camps, que repassa la vida d'aquesta icona de l'òpera i la seva ambició.

Sagrada Família

La Mostra de Comerç al Carrer se celebrarà el 12 i el 13 de juny

COMERÇ ▶ L'Eix Sagrada Família celebrarà el cap de setmana del 12 i el 13 de juny la Mostra de Comerç al Carrer, un esdeveniment que té l'objectiu de recuperar la il·lusió del comerç del barri i, també, dinamitzar els carrers. Aquest esdeveniment es farà a la confluència entre els carrers Marina i Provença, davant de la façana del Naixement de la Sagrada Família. Prop de 80 comerços hi participaran en un espai en el qual es controlaran els accessos i es prendran totes les mesures de seguretat davant la situació de pandèmia, encara present.

"Ara més que mai, hem de fer accions per retornar l'alegria i el dinamisme al barri i al nostre comerç", assegura Amor Garcia, presidenta de l'Eix Sagrada Família. Tot i que encara s'han de perfilar quines activitats es faran i l'organització no n'ha desvelat més detalls, tots els visitants podran participar en un sorteig per celebrar la tornada a la normalitat, que tindrà tres premis.

Imatge d'arxiu de la Fira de Comerç, Entitats i Artesans. Foto: Arxiu

EN PROCÉS DE RECUPERACIÓ

La situació del comerç al barri comença a millorar, tot i que a pas lent. "Ara estem tots en marxa, però hi ha moltes botigues que encara tenen gent en ERTO. La situació no està normalitzada encara", apunta Garcia.

Els comerciants també esperen que la reobertura del temple i la tornada del turisme sigui positiva per a la recuperació de la zona. "Encara hi ha moltes botigues tancades al voltant del temple perquè estaven pensades per al turisme", conclou Garcia.

Una família a les portes del temple. Foto: Carola López/ACN

La Sagrada Família reobre amb més de 5.000 visites

TEMPLE ▶ Set mesos després, la Sagrada Família ha tornat a obrir les portes als visitants. Més de 5.000 persones van passar el passat cap de setmana pel temple, segons les dades de la Junta Constructora de la Sagrada Família. En total, es van posar a la venda 4.500 entrades, 1.500 menys de les permesses per la limitació d'aforament que estableix el Procicat, de les quals se'n van vendre el 50%.

Moltes famílies es van apropar al temple durant el primer dia de

la reobertura per visitar-lo. També va ser patent la presència de turisme internacional, sobretot, amb una elevada presència de turistes francesos.

En una temporada normal passen pel temple més de 15.000 persones per dia i, per tant, les xifres d'aquest primer cap de setmana encara queden lluny d'això. La Sagrada Família obrirà els matins dels caps de setmana entre les 9 h i les 15 h, un horari que es mantindrà fins que millori la situació de pandèmia.

Volent pediatria i més consultes al futur CAP Fort Pienc

SALUT ▶ Veïns i professionals de l'atenció primària van reunir-se el passat 27 de maig a l'auditori del Casal Transformadors per decidir quines haviem de ser les prioritats del nou CAP Fort Pienc, un dels projectes més esperats pel barri. La sessió també va comptar amb la presència de Teresa Martínez, referent de Salut de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB), que va explicar el funcionament del sistema sanitari a la ciutat.

En el marc de la reunió, els veïns van reivindicar la necessitat del retorn de pediatria al barri. "Vam acabar consensuant que ha de tornar la línia pediàtrica perquè creiem que és el que garantiria un bon funcionament del servei", explica Alba Martínez, metgessa del CAP Sant Joan.

ELS METGES VOLEN ESPAIS

Els professionals de l'atenció primària, pel seu cantó, tenen clares les peticions de "mínims"

L'annex del CAP Sant Joan. Foto: Twitter (@nou_cap)

que són necessàries per treballar de forma "eficient i digna".

Després d'una reunió mantinguda amb l'Ajuntament i el CatSalut, es va acordar una participació activa dels professionals en el disseny del nou CAP. En aquest sentit, la metgessa reivindica una consulta per professional per evitar el que es

coneix com a consultes calentes, és a dir, que dos metges comparteixin espai.

"També hem demanat una sala d'urgències, una sala de cures per fer cirurgies menors, sales d'extraccions, una sala de formació, i espais per fer activitats comunitàries", apunta Martínez.

Xerrada 'Una relació sana amb els videojocs'

L'AMPA Fort Pienc organitza demà una xerrada, que sota el títol 'Una relació sana amb els videojocs en temps de covid', vol donar eines a les famílies per controlar aquesta forma de joc. La xerrada es farà per Zoom.

Agressió homòfoba a tocar de l'Auditori

INTOLERÀNCIA ▶ El passat cap de setmana a la ciutat es van produir tres agressions homòfobes, una de les quals va tenir lloc al Fort Pienc. Concretament, els fets van tenir lloc a tocar de l'Auditori, després que ja n'hi hagués hagut una de molt greu a la platja del Somorrostro i una altra a Gràcia.

Després dels fets, el regidor de Drets de Ciutadania i Participació, Marc Serra, va advertir que no hi haurà "marge d'impunitat" per als autors de les agressions. Serra va pronunciar

aquestes paraules en una compareixença conjunta aquest diàlluns amb el president de l'Observatori Contra l'Homofòbia, Eugeni Rodríguez. El mateix Rodríguez va denunciar "una espiral de LGTBI-fòbia" en una ciutat que, tal com ell mateix va dir, no està acostumada a aquests fets.

"En una ciutat diversa com Barcelona, que és amiga del col·lectiu LGTBI, no permetrem actuacions d'odi i intolerància", va concloure el regidor Serra.

Eugeni Rodríguez (OCH) i el regidor Marc Serra. Foto: Eli Don/ACN

Donar una nova vida a l'aigua per cuidar el planeta

Barcelona i la seva àrea metropolitana tenen una gran oportunitat d'impulsar la regeneració i reutilització de l'aigua, i contribuir així a mitigar els efectes del canvi climàtic

Fer front al canvi climàtic és el gran repte col·lectiu del nostre temps. Una responsabilitat compartida que requereix actuar de forma immediata. Està en joc la vida tal com la coneixem avui dia. El canvi climàtic amenaça la rica biodiversitat del planeta i planteja un gran desafiament per a les ciutats i indústries, que hauran de ser capaces de superar sequeres i episodis climàtics extrems que posaran a prova la seva resiliència.

El Dia Mundial del Medi Ambient, que se celebra el 5 de juny, fa una crida a l'acció per restaurar els ecosistemes danyats per l'activitat humana. De la salut dels nostres ecosistemes depèn directament la salut del nostre planeta i dels seus habitants. Segons les Nacions Unides, una ecosistema sense ajuda a protegir-nos de les malalties, ja que la diversitat d'espècies la més difícil la propagació de patògens.

La ràpida pèrdua de biodiversitat requereix respostes immediates. Per això, la celebració del Dia Mundial del Medi Ambient marcarà el llançament del Decenni de les Nacions Unides (ONU) per a la Restauració d'Ecosistemes 2021-2030. Es tracta d'un pla d'urgència per protegir i revertir els canvis fets a la natura abans del 2030, data límit per evitar els pitjors impactes del canvi climàtic.

▶ Aigües de Barcelona en plans apropiades d'adaptació i mitigació del canvi climàtic.

L'aigua, clau davant l'emergència climàtica

Aigües de Barcelona, compromesa amb la preservació de l'entorn i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de les Nacions Unides, és pionera en les propostes d'adaptació al canvi climàtic i la mitigació d'aquest. La companyia aposta per una estratègia basada en l'economia circular, que passa per potenciar la regeneració d'aigua per donar una nova vida a l'aigua que es depura a les seves instal·lacions.

Apostar per la regeneració i reutilització de l'aigua

La reutilització de l'aigua és una opció imprescindible per fer front a l'impacte de les sequeres. Cal tenir en compte que la conca del Mediterrani és una zona de gran tensió hídrica, que s'ha disparat amb el canvi climàtic, i salvaguardar la disponibilitat

Apostar per l'aigua regenerada a l'àrea metropolitana de Barcelona permetria tenir més resiliència davant els impactes del canvi climàtic

d'aigua és bàsic per a la producció d'aliments i per mantenir la qualitat de vida en tots els territoris.

Donar una nova vida a l'aigua suposa donar-nos-la també a nosaltres i al planeta. Apostar per l'aigua regenerada a l'àrea metropolitana de Barcelona permetria tenir més resiliència davant els impactes del canvi climàtic sobre els recursos hídrics i resiliència territorial, i evitaria haver de recórrer a l'aigua del riu Ter, cosa que afavoriria el bon manteniment del seu cabal ecològic.

Al territori metropolità, es van depurar per Aigües de Barcelona el 2020 un total de 284 hectòmetres cúbics (hm³) d'aigua residual. Però només se'n van reutilitzar 12,4 hm³, és a dir, el 4,3% del total d'aigua depurada. A més, aquest volum d'aigua reutilitzada suposa únicament el 9% de la capacitat total de regeneració instal·lada al territori metropolità. És a dir, hi ha molt marge per al reaprofitament d'un recurs que cal incorporar a la gestió del cicle de l'aigua en els territoris impactats i vulnerables climàticament, com és el cas del litoral català. L'aigua regenerada té múltiples usos i es pot fer servir, per exemple, com a barrera contra la intrusió salina procedent del mar, per a la neteja de carrers, el reg agrícola o l'ús industrial, entre altres usos parlamentàriament regulats per la legislació.

Innovació i digitalització

L'Agenda 2030 d'Aigües de Barcelona és el seu 'full de ruta' per al desenvolupament sostenible, i es basa en tres pilars: les persones, la ciutat i el medi ambient. L'objectiu és impulsar projectes innovadors que permetin, a través de l'aigua i la sostenibilitat, crear valor per a Barcelona i el seu entorn metropolità. La innovació i la digitalització són fonamentals per liderar la transició cap a un model més sostenible i resilient, per això, Aigües de Barcelona ha arribat a acords de col·laboració amb start-ups com Wellbox, SmartMonkey i Bia, entre d'altres.

Les aliances amb els agents socials i les administracions són també un dels signes d'identitat de la companyia, que aposta per un gran Pacte Social per garantir una recuperació econòmica verda i justa basada en tres eixos: la solidaritat (no deixar ningú enrere), l'ocupació de qualitat i la reconstrucció verda. La col·laboració públicoprivada és bàsica, en aquest sentit, per fer front als reptes plantejats pel canvi climàtic i per la situació derivada de la pandèmia.

Compartir coneixement i experiència és el camí per generar més valor i per fer front als grans reptes. El canvi climàtic ens obliga a tots a buscar noves solucions per cuidar els recursos més preuats que tenim. L'aigua té moltes vides. Aprofitem-les totes.

"Defensaré Catalunya aquí, allà on vagi i davant de qui sigui"

Justo Molinero

President del Grup Teletaxi

A. Nadeu / A. Alexandre
Fotografia: J. Chichelnitzky

El seu nom és sinònim de ràdio. Però si no s'hagués dedicat a aquest ofici, què li hauria agradat ser? Quins eren els seus somnis de nen?

Jo era mecànic des de petit, i quan vaig arribar a Barcelona vaig treballar en un taller al carrer Wellington: el taller de Pepito Domènech. D'allà vaig anar a la Renault i a la mili. Després de la mili, un amic que tenia un pare taxista em va explicar que en aquella feina es guanyaven diners i aleshores vaig comprar el taxi i vaig llogar una llicència. Van ser 12 anys treballant com a taxista, fins que Barcelona es preparava per al Mundial de futbol de 1982 i deien que vindria molta gent. Llavors vaig pensar: "I si muntem una ràdio dedicada només a què la gent pugui recuperar objectes perduts als taxis?". Aquesta va ser la idea original.

Abans de parlar de la ràdio... Com era la Villanueva de Còrdova d'on va decidir marxar amb 18 anys?
Aquella Villanueva no té res a veure amb la d'ara. Gràcies a la gent que vam haver de marxar-ne, els que

s'hi van quedar van tenir més feina. Jo era un xaval que tenia somnis. Hi havia la cooperativa d'oli Villanueva i vaig treballar-hi durant l'hivern. Em pagaven 167 pessetes cada dia... De cobrar 100 pessetes a la setmana al taller a allò... Però treballava al taller 8 hores i després anava a la cooperativa. Era molt fotut i vaig pensar: "Jo a la fàbrica no torno més!". L'any següent, cap al mes de novembre, quan s'acostava el moment de tornar a la cooperativa, vaig proposar al meu pare venir cap a Catalunya. Ell tenia un germà a Santa Coloma, em va fer cas i vam venir.

Va marxar de Còrdova per guanyar-se la vida.

Sí, sí. A l'autocar que ens portava des de Villanueva cap aquí pensava: "La terra que em doni l'oportunitat de desenvolupar-me com a persona serà la meua terra". Va ser Catalunya, i la defensaré aquí, allà on vagi i davant de qui sigui.

Què el va sorprendre més de la terra a la qual arribava?

L'autocar que ens portava es va espantllar a València i el vam arreglar uns familiars i jo mateix. Quan vam arribar a Santa Coloma vam cobrar-li al conductor el mateix que havíem pagat pel bitllet. Vam anar a la ram-

bla Sant Sebastià, a casa, a dormir. I l'endemà al matí hi havia molt soroll, cap a dos quarts de sis. No sabia què passava. Vaig mirar per la finestra. Era gent que anava a treballar a una fàbrica tèxtil... No m'ho havien dit això! Perquè és clar, a les sis del matí al meu poble encara estàvem valorant si anàvem a dormir després de la festa [riu]. Llavors vaig dir-me: "Compte que aquí no regalen res".

"A la presó mai hi ha hagut gent tan honrada com aquests independentistes"

Com era la Santa Coloma dels anys 70? Hi havia relació amb els altres municipis de l'àrea metropolitana?

La rambla Sant Sebastià encara no estava asfaltada. Era una Santa Coloma molt desconeguda, i la connexió amb Barcelona era a través de l'autobús SC. Després hi havia un altre autobús, l'SM, que anava a

Montgat. No hi havia més connexions. Era com la relació que tenim ara amb Montcada, que és la població limítrofa amb Santa Coloma però no hi ha relació. Sembla que vivim d'esquena. El metro ens ha apropat, però encara estem una mica aïllats. Hi ha moltes coses a fer. Però és cert que Santa Coloma ha canviat molt.

En què ha canviat més?

Ara la gent està contenta i té orgull de pertinença. Hi ha barris molt arreglats, com el de Singuerlín, o l'avinguda de la Pallaresa, que fins fa poc era una zona marginal. Jo m'estimo molt aquesta Santa Coloma. A la d'abans t'havies de buscar la vida. Recordo que quan el metro arribava a Sant Andreu jo anava caminant cada dia fins allà per estalviar-me el bitllet de l'autobús. Cada dia!

Abans parlava de quan treballava de taxista i de mecànic. Què li va ensenyar aquella època?

Jo soc una persona que sempre m'ha agradat fer la feina millor que ningú. És el meu lema. No entenc la gent que s'aixeca i va a treballar mirant cap a un altre costat. Si faig d'operari, intento arribar a encarregar. I quan era mecànic feia el mateix. Al servei militar vaig ser el xofer del ge-

neral governador de Barcelona, don Ángel Vega Franco... Això era molt complicat per a un tio que havia vingut de fora. Quan vaig muntar l'emissora de ràdio vaig pensar que havia de ser l'hòstia, perquè si no, no sé quin sentit tenia. Jo no he nascut per fracassar.

Com va néixer la ràdio?

Em va costar molt. Vaig anar a l'Ajuntament de Barcelona i em van dir que havia de demanar una llicència, i jo vaig pensar: "A la merda el projecte!". Però després em vaig dir: "I si munto la ràdio en plan pirata, què passa?". Per fer-ho, em vaig vendre la llicència del taxi, que aleshores ja era meua. Els meus pares es van enfadar molt. Vam tirar endavant quatre anys, però el 1986 ens van tancar la ràdio. Res és fàcil. Per sort, ja teníem prestigi.

Com li van clausurar la ràdio?

Jo feia un programa des de les sis del matí fins a l'una. A les nou es va presentar la policia nacional per tancar l'emissora. Jo ja ho sabia, perquè m'havien fet un chivatzo. La policia no tenia ni puta idea de com funciona una ràdio, perquè nosaltres seguíem emetent des del Tibidabo. Vam agafar els trastos i vam seguir en antena. I vam convocar una ▶

"Radio Teletaxi posa més música en català que Catalunya Ràdio"

◀ manifestació davant de la seu del governador civil, al Pla de Palau, perquè ens reobrissin la ràdio. És veritat que no teníem concessió, però perquè no ens l'havien volgut vendre! A la manifestació hi havia taxistes i oients de la ràdio... Aleshores ja teníem quasi 250.000 seguidors. La manifestació anava des de Colón fins al Parc de la Ciutadella...

Quan ja van tenir la llicència, emetien a Catalunya, al País Valencià i a l'Aragó. Vostè ja tenia una idea dels Països Catalans?

I tant! Tenia clar que la nostra emissora no s'entendria a altres llocs d'Espanya. Sobretot per la nostra manera de ser. Nosaltres no tenim gaire a veure amb la resta d'Espanya.

Què vol dir?

Tenim una manera de fer, de treballar, d'estalviar, de ser responsables... Som persones de paraula, que complim. Som persones amb seny. Això a altres llocs no passa.

Ara que parla d'identitat, com ha viscut durant aquests anys el procés independentista? A banda d'haver escrit un llibre junts, vostè és amic d'Oriol Junqueras...

Recordo que un dia, quan ell encara era lliure, vaig dir-li: "La independència sí, però ara no toca". Ell em va respondre: "T'entenc i et dono la raó, però ara m'he posat aquí i he de tirar endavant". Més tard, quan ja era a la presó, ell em va dir: "Quanta raó tenies quan deies que no era el moment". Puigdemont va tirar pel dret, però altres s'haurien esperat.

Per què diu que no tocava?

La gent s'havia de preparar. Sembla que si ara hi hagués un referèndum, podria sortir el sí amb un 52%. Però hi ha un 48% que diu que no vol la independència. Catalunya és qui més aporta a Espanya i a canvi rebem quatre cèntims. El que tenim per pagar les nostres despeses ens ho donen amb interessos. Per això, el primer que cal fer és reclamar la hisenda pròpia. Després altres competències... I a mesura que en tinguéssim més baixaria el nivell de demanda d'independència.

No tot són les competències.

Cert. A mi Jordi Pujol em va ensenyar què era el sentiment de pertinença a un lloc. Vaig marxar de Villanueva i no entenia el sentiment d'estima al país que tenia Pujol. Ara em sento un ciutadà d'aquí. Però si estimes la teva terra, no has de desestimar la dels altres. Si Catalunya va a més, Espanya anirà millor.

Vostè no és independentista, és clar.

Jo no, però entenc perfectament els que ho són. No pot ser que a les es-

coles d'aquí els alumnes s'hagin de pagar els ordinadors i altres els tinguin subvencionats. Ara bé, de la mateixa manera que Catalunya aporta molt a Espanya, també s'ha de dir que Catalunya s'ha construït en part amb diners d'Espanya.

Què en pensa dels que diuen que l'independentisme ha fracturat la societat catalana?

Potser hi havia una època en què passava una mica, però avui dia la gent ja entén que això és fals.

Vostè està a favor de donar l'indult als presos?

Hi estic a favor, però serà complicat... El primer que haurien de fer tots els espanyols és canviar la Constitució del 78. Una altra cosa

"No he nascut per fracassar: jo vaig muntar la ràdio perquè fos l'hòstia"

que crec que hauria de passar és que els presos demanessin perdó per poder sortir al carrer. Però és clar, si ho fessin es buscarien enemics arreu del món. Sigui com sigui, crec que a la presó mai hi ha hagut gent tan honrada com aquest grup d'independentistes.

I amb els exiliats, què cal fer?

S'han de presentar davant dels jutges i adaptar-se a la llei. Em sap greu per la Marta Rovira, perquè també li tinc afecte, però si tornen ja saben el que els toca.

Deixant la política i tornant a parlar de la seva faceta personal... El 2006 va rebre el Premi Ondas. Creu que va arribar massa tard aquell reconeixement?

No soc una persona que em posi davant del micròfon per rebre premis. El millor reconeixement és el del públic. Si jo vaig pel carrer acompanyat del locutor que vulguin, a quin dels dos creuen que coneixerà la gent? El millor premi són els nostres 400.000 oients.

Quina creu que és la clau d'aquest èxit?

Fer la ràdio que l'oient vol. En altres ràdios, el locutor fa el que li dona la gana, dona la notícia que vol... Nosaltres fem una ràdio a mida dels nostres oients... Jo veig que hi ha ràdios on hi ha tertulians que saben de tot. La gent ja està una mica farta d'aquests programes.

La seva ràdio és un emblema cultural que ha arribat a comunitats a les quals altres emissores no arriben.

És possible. Però nosaltres posem més música en català que Catalunya Ràdio, per exemple. La llei diu que jo he de posar música en català, d'acord. Però a Catalunya Ràdio no sé què li diuen... Estic segur que si poso una cançó dels Pets agradarà, però si he d'escollir entre els Pets i la Pantoja, no hi ha dubte: posaré dues vegades la Pantoja i una vegada els Pets. És el que la gent vol.

Creu que falten projectes com Radio Teletaxi que arribin al "pati del darrere" -tal com se senten alguns- de Barcelona?

Segurament. L'alcalde de Barcelona diu que vol fer que es pugui arribar d'un lloc a un altre de Barcelona en 15 minuts, i això no és possible. Barcelona necessita un alcalde obert a la resta d'alcaldes de l'àrea metropolitana. Falta comunicació i falten regidors a l'Ajuntament de Barcelona nascuts a fora de la capital... Crec que aquest perfil podria aportar moltes coses. Estem parlant d'un milió i mig de ciutadans entre l'Hospitalet, Badalona i Santa Coloma, i potser la meitat van a Barcelona cada dia, sobretot per raons de feina. I a aquesta gent se l'ha de comprendre.

Potser caldria un superajuntament de tota l'àrea metropolitana.

El que caldria és aprofitar un edifici gran, posar-hi tots els alcaldes a dins, tancar la porta i no obrir-la fins que no haguessin aconseguit posar-se d'acord [riu].

El lema de la seva ràdio és "lo nuestro". Creu que cal reivindicar més precisament això, les identitats d'aquestes ciutats?

No ho sé, jo els puc parlar del que fem nosaltres a la ràdio. Diem "no sufras, no padezcas, ilusiónate"; "hay que dar ideas, no problemas"; "la vida es una obra de teatro que no permite ensayos, por eso canta, ríe, baila, llora y vive intensamente"...

Són missatges molt vitalistes. No xoquen amb el moment de pandèmia que estem vivint?

Això sembla que ja està bastant controlat. Hem de ser optimistes i mirar endavant, si no estariem més que fotuts. Al coronavirus també el guanyarem. Hem estat molt malament, les hem passat molt putes i segurament encara ens queda un tros de camí... Jo me n'he anat a dormir i m'he llevat alguns dies sense haver dormit ni una hora. Aquí tenim 28 treballadors i això a mi em pesa molt. Però vull ser optimista i mirar el món de forma positiva. Ens en sortirem segur i ja està. ■

JUSTO MOLINERO EN 10 RESPUESTAS

1. Quin és el seu músic preferit?

Rocío Jurado. Però la meua filla, des d'Austràlia, em va ensenyar els Stay Homas i també em van agradar molt.

2. I el seu menjar favorit?

El gaspatxo. I el pernil amb pa amb tomàquet, és clar!

3. A qui li agradaria entrevistar? Sigui viu o mort...

Voldria que tornés un dia a la ràdio l'Oriol Junqueras.

4. Digui'ns un llibre que l'hagi marcat...

La vida no regalada, de Luis Cabrera. M'ha agradat molt.

5. I una pel·lícula?

Esa voz es una mina.

6. Té alguna afició que ens pugui sorprendre?

Jugar a billar.

7. Hi ha algun lloc de l'àrea metropolitana especial per a vostè?

M'agrada Montcada, Santa Coloma, Badalona...

8. Digui'ns un lloc on passar les vacances...

A Austràlia, per veure la meua filla.

9. Quin és el seu màxim referent professional?

Luis del Olmo.

10. I un referent en la seva vida personal?

La gent que creu en ella mateixa, que tira endavant. Aquesta és la meua gent.

Són sis. Beatriz Silva (PSC), Chakir El Homrani (ERC), Najat Driouech (ERC), Basha Changuerra (CUP), Ignacio Garriga (VOX) i Jessica González (comuns). Són sis de 135. El 4,4%. Aquesta és la representació actual de persones no blanques al Parlament de Catalunya. Les similituds entre elles, tant polítiques com ideològiques, són escasses, però el fet de viure en una societat com la catalana les fa compartir almenys una experiència: el racisme. Algunes són nascudes a Catalunya de pares migrants, altres tenen un dels dos progenitors nascut en un altre país. Algunes van venir a estudiar i es van quedar aquí, altres van arribar quan eren petites. Són catòliques, musulmanes o no especifiquen si tenen religió. Les diferències són notables, però el fet que les uneix, la violència que recau sobre elles per tenir un origen diferent, un color de pell no reconegut com a blanc, vehicula les seves vivències. I encara queda molt lluny el dia que aquests elements deixaran d'unir-les.

POCA REPRESENTACIÓ

L'any 2003, Mohammed Chaib es va convertir en el primer diputat marroquí al Parlament de Catalunya. Ho va fer amb el PSC i va exercir el càrrec fins a l'any 2010, quan va marxar a Madrid per ser el primer diputat musulmà de la història del Congrés espanyol.

Han passat quasi dues dècades des d'aquella fita i, en part, la presència de persones musulmanes a l'hemicicle ja no és nova. No es pot dir el mateix, per exemple, de les persones d'origen xinès o romaní.

El 2015, Chakir El Homrani, d'ERC, va ser elegit diputat, però el salt qualitatiu arribaria quan el 2018 el polític nascut a Granollers esdevindria conseller de la Generalitat, el primer de pares marroquins en ser-ho. També el 2018 Najat Driouech, d'ERC, es convertia en la primera catalana nascuda al Marroc –va emigrar amb només 9 anys– en ser diputada. En aquell mandat l'amaziga Salwa el Gharbi, de Junts per Catalunya, i Beatriz Silva, d'origen xilè i del PSC, també tenien un seient al Parlament. En les darreres eleccions del 14 de febrer, a Driouech, Silva i El Homrani s'hi han sumat tres diputats no blancs més: Changuerra, afrodescendent de pare guineà i mare cordovesa, Garriga, de mare guineana, i González, colombiana que va arribar a Barcelona fa 15 anys.

És suficient aquesta representació? "Si un parlament ha de ser el reflex de la societat en què viuen els seus votants, la veritat és que el català no ho és", afirma Karlos Castilla, de SOS Racisme. Per la seva banda, González denuncia que, "així com hi ha altres infrarepresentacions com la de les dones que es debaten, la de les persones no blanques no és ni un tema al Parlament". En una línia diferent, però, Driouech assenyalava que cal "ser coherents" i re-

corda que "la migració no té el mateix impacte aquí que a França". "No podem inventar noms a les llistes", argumenta.

Sigui com sigui, a Catalunya viuen 1,3 milions de persones que no hi han nascut. Són vora el 19% de la població i, per tant, no es corresponen amb el 4% dels diputats catalans. Potser el problema es troba en la negativa del dret a vot que les persones nouvingudes pateixen al país. "Si no tenen la nacionalitat, no tenen dret a sufragi passiu

ni actiu", apunta Castilla. No poden votar ni ser votats.

Aquest no és l'únic motiu que explica la manca de representació a ulls de Castilla. "El racisme institucional fa que les persones no blanques ho tinguin més difícil per accedir a la universitat, un indret on es generen els primers contactes amb la política", apunta.

Per últim, l'integran de SOS Racisme dona una explicació més: "Hi ha moltes persones d'origen divers que es dediquen

a la política activista, però en àmbits que no estan a l'agenda política dels partits", assenyalava. Temes d'estrangeria o de racisme institucional en són alguns exemples. "Ara aquests debats comencen a aparèixer als programes polítics i per això es veuen més persones no blanques als partits, però sigui com sigui moltes vegades van a les llistes per acomplir la quota i normalment no estan en posicions de direcció", considera.

EL MIRALL DELS JOVES

Les persones d'origen divers no tenen veu en molts àmbits públics. És per aquest motiu que la presència de polítics no blancs al Parlament és tan important. "No saps quanta gent jove em contacta per dir-me que soc un referent... Joves que ni es plantejaven que es podien dedicar a la política", diu González. També ho explica Driouech: "T'ho agraeixen i et diuen que el motiva veure on has arribat".

Amb tot, aquesta tasca és la

Imatges com aquesta de la diputada d'ERC Najat Driouech intervenint al ple del Parlament encara són testimonials. Foto: Sílvia Jardí/ACN

La política segueix sent cosa de blancs

Per què no hi ha més representants d'origen divers als càrrecs de responsabilitat política? Segons denuncia SOS Racisme, el desinterès dels partits pels temes que afecten les persones no blanques o la negació del dret a vot a les persones migrades són alguns dels elements que ho fan possible, però n'hi ha més

Insults i escopinades

● Després d'un any i mig aguantant actes de violència racista, finalment Fàtima Taleb va dir prou. El gener del 2017, la regidora de Guanyem Badalona en Comú va rebre dos atacs que la van portar a denunciar públicament el seu cas. El primer va succeir quan un home la va insultar i escopir al mig del carrer, i el segon, tres dies després, quan un jove va increpar-la i altres persones que l'acompanyaven es van sumar al linxament. Segons Taleb, aquells actes, més enllà de tenir relació amb el clima de racisme que es viu a qualsevol

ni a l'Hospitalet ni a Badalona hi trobem cap representant no blanc.

“Com més gran és l'espai, més diluïdes queden les identitats”, afirma Karlos Castilla, de SOS Racisme, per explicar les dificultats per a les persones d'origen divers per dedicar-se a la política en grans ciutats.

Al mateix temps, és en el món municipal on s'expressa el racisme de forma més evident. Segons SOS Racisme, durant les darreres eleccions municipals a Catalunya la majoria de programes polítics dels partits -VOX encara era embrionari- no feien

Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat i Badalona, les tres primeres ciutats de Catalunya, actualment no tenen cap regidor d'origen divers als seus plenaries

municipi de Catalunya, estaven relacionats amb el clima d'odi generat per Xavier García Albiol i els seus es-lògans xenòfobs que legitimaven posteriors agressions.

El cas de Taleb posa sobre la taula la situació que viuen moltes persones no blanques quan s'exposen de forma pública en el món local. Al mateix temps, el seu testimoni podria explicar per què en les tres primeres ciutats del país no hi trobem cap regidor d'origen divers. Després que ella deixés la primera línia de la política municipal en les darreres eleccions perquè el codi ètic de la seva formació no permet repetir mandat, actualment ni a Barcelona,

pràcticament cap esment als temes que preocupen les comunitats no blanques: el racisme policial, les identifications per color de pell, el dret a vot o la venda ambulat. A Barcelona, per exemple, la CUP era l'única formació que detallava propostes antiracistes en aquests àmbits. El PSC, el PP, Junts i Ciutadans no es mullaven, i en el cas de la venda ambulat fins i tot algun d'ells tenia propostes que feien el joc al racisme. Per la seva banda, ERC i Barcelona en Comú es mantenen en una posició ambivalent i feien petites passes en alguns temes com el racisme policial, però no es mullaven en altres qüestions com les identifications racistes.

punta de l'iceberg. Driouech considera que “la representació a l'àmbit polític és molt important, però no pot anar sola, ja que el personal de la universitat, la policia o els ajuntaments també haurien de ser diversos”. Per a Changuerra, la manca de representació és molt profunda: “No estem representades enlloc, ni als contes, ni a la televisió ni a la història...”, lamenta.

DEL MÓN LOCAL AL PARLAMENT

Driouech donava formacions de diversitat al Masnou. El Homrani va començar la seva militància a ERC a Granollers. Changuerra des de la seva joventut estava vinculada a les comunitats negrodescendents i amb el moviment independentista del Prat i Santa Coloma. González era activista a Ciutat Vella.

Un dels elements que aglutina la forma de fer política de les persones no blanques és la seva implicació amb les comunitats a les quals se senten vinculades. “El meu escó no és meu, és un escó col·lectiu”, resumeix Changuerra per afegir que ella no es representa a si mateixa, sinó “a la comunitat negrodescendent”. És per això que sent “un pes i una responsabilitat, perquè la comunitat ha llui-

tat molt” perquè ella “pugui ocupar aquest espai polític”. És la mateixa forma d'entendre la política que té González. “El meu escó està a disposició de la comunitat colombiana i d'allò que jo en dic les comunitats dels ningú”, apunta. La visió d'ambdues xoca amb l'estereotip que s'ha instal·lat entre la població envers la política i l'obsessió dels partits per conservar cadires. “El concepte de comunitat d'identitat és una cosa que les persones blanques no tenen. Jo soc perquè nosaltres som”, sentència la diputada de la CUP.

LA VIOLÈNCIA

La coincidència més gran entre les històries de les polítiques no blanques és la violència rebuda. “Estic molt acostumada que m'insultin, que em diguin mora de merda o ves-te'n al teu país... Que m'insultin a mi, però no a la generació dels meus fills”, diu Driouech. La seva manera d'entomar la violència amb resiliència és semblant a la de Changuerra quan afirma que “qui ha viscut els anys 90 a Barcelona sap què és la violència contra les persones no blanques, les batudes nazis...”. “El perill va amb el càrrec i per això tinc els mecanismes de defensa”, relata. La diputada de la CUP afegeix

“No estem representades enlloc: ni als contes, ni a la televisió, ni a la història, ni a les universitats, ni a la policia, ni als ajuntaments...”

“A VOX hi ha gent que ha estat vinculada a crims d'odi i em preocupa què pot passar si un dia em quedo sola al Parlament cap al tard i hi coincideixo”

que a les xarxes els atacs són constants: “Si dic, per exemple, que Catalunya està sustentada en la suor i la sang dels meus avantpassats, rebo tota classe d'insults”.

Al carrer, a les xarxes, però també a la política hi ha racisme. “Cap espai n'és lliure”, afirma Changuerra. “Tot i que a la CUP fa uns anys que fem revisió i se suposa que és un espai més permeable, també hi ha situacions de desigualtat i de poder”, relata.

Al carrer, a les xarxes, als partits i també al Parlament. Encara mai ha patit situacions de racisme a la institució, González sí que s'ha sentit menystinguda. Es refereix a la mirada de superioritat que detecta en els seus companys d'hemicicle, a la condescendència amb què la tracten -també per ser dona- i al descrèdit que hi ha al Parlament cap a les maneres de fer política de les persones diverses. “Sovint s'invaliden les altres formes de coneixement de les nostres comunitats allunyades de l'acadèmia, com el coneixement oral”, detalla Changuerra.

A tot arreu hi ha racisme, ja que com coincideixen els diputats no és un problema que tingui a veure amb les actituds individuals, sinó un problema estructural.

VOX I EL CAS GARRIGA

I com pot ser que un home no blanc encapçalés una formació com VOX? “Garriga és un fill sa del racisme, un cas d'èxit”, considera González. “El que ell no entén és que si un dia no duu la barba afaitada i s'oblida el DNI a casa, podria acabar en un CIE”, afegeix. Així mateix, Garriga és, segons la revista Afrofemines, la salvaguarda del partit contra aquelles veus que acusen VOX de racista. Una salvaguarda per poder seguir-ho sent.

Més enllà d'aquesta estratègia, el cert és que l'èxit de la formació preocupa els polítics antiracistes. “Tot i que ens passem el dia dient que no passaran, han passat”, es lamenta Changuerra. González afirma que “a VOX hi ha gent que ha estat vinculada a crims d'odi” i li preocupa “què pot passar” si un dia es queda sola al Parlament cap al tard i hi coincideix.

Des de SOS Racisme afirmen que VOX és el reflex d'una societat que no ha tancat les ferides del franquisme i que, tot i voler-se antiracista, encara no es mereix el prefix de combativa.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

la Barcelona desconeguda

La plaça de Masadas: porxos d'encant a la Sagrera

SANT ANDREU/ Construïda a finals del segle XIX i amagada al cor de la Sagrera, la plaça de Masadas és una de les poques places porxadades que encara avui queden a la ciutat. Durant el segle XX va acollir un mercat cobert, però poc abans de la celebració dels Jocs Olímpics, a principis de la dècada dels 90 del segle passat, es va desmuntar. L'espai, doncs, és per als veïns, tant del barri i del districte com de la resta de Barcelona.

D'estil neoclàssic, rep el nom de qui va ser el propietari dels terrenys del seu voltant: l'advocat, diputat provincial i senador Pacià Masadas i Teixidó, el qual cediria l'espai a l'Ajuntament. Anys més tard, el seu nebot Josep Enric Coll i Masadas s'encarregaria de coordinar el projecte d'urbanització del recinte, amb la instal·lació del citat mercat, en el qual els pagesos tenien es-

Anys enrere hi havia parades de pagesos, però des de la dècada dels anys 90 del segle passat és un espai per als veïns

pais per vendre tots els productes i aliments que cultivaven al camp.

Durant la dècada de 1960 es va decidir enderrocar una de les cantonades per construir-hi un edifici nou (de color rosa i sense porxos, que contrasta amb el blanc immaculat de la resta dels edificis), de ma-

Foto: Ajuntament

nera que es va perdre l'aspecte homogeni que Masadas tenia fins aleshores.

El pas del temps, a més, va obligar a enderrocar tota la infraestructura comercial, de manera que al voltant dels porxos (a sobre dels quals hi ha edificis de pisos, també força antics) va quedar un espai diàfan amb una font al centre. És inevitable, per a qualsevol que posa un peu a la plaça de Masadas, no sentir que ha viatjat enrere

en el temps o, si més no, que ha deixat la ciutat i que és a un poble.

DIVERSITAT D'USOS

Així, des de fa una trentena d'anys, la plaça és un espai per als veïns, amb bancs per seure, bars i petits negocis als porxos i la font com a elements més identificatius. Aquesta preferència en l'ús, però, no és pas exclusiva; de fet, la plaça havia estat l'esce-

nari d'una fira de joguines antigues, organitzada el primer diumenge de cada mes per l'Agrupament Ferroviari de la ciutat. Ara, però, aquesta fira s'ha traslladat, tot i que no gaire lluny, ja que el seu emplaçament és la plaça de l'Assemblea de Catalunya, al mateix districte de Sant Andreu, malgrat que en aquest cas és al barri del Congrés i els Indians. Molt a prop de la plaça hi ha un altre punt icònic: el parc de la Pegaso.

El barri de la Clota: una història que va començar en un antic mas

HORTA-GUINARDÓ/ Passejar pel barri de la Clota és fer-ho per un escenari gairebé rural, on sembla que el temps no hagi avançat a la mateixa velocitat que en altres barris del districte i de la ciutat. De fet, ja és lògic que molts dels seus veïns siguin fills i nets d'agricultors, de les bugaderes d'Horta (clau al segle XVIII, per l'abundància d'aigua corrent que hi havia a les cases del barri, en detriment de la manca que patia la ciutat) i d'artesans que sempre havien viscut a la zona.

De fet, es creu que un antic mas del segle XIII és l'edifici que va donar origen a aquest lloc popular de cases baixes, tallers i horts. La seva llunyania respecte del centre de la ciutat ha afavorit que es conservi aquesta manera de viure anterior a la industrialització.

Pel barri de la Clota passaven els torrents de Sant Genís, de les Catorze Plomes i de la Genissa. Això va generar la instal·lació d'un gran nombre de sistemes hidràulics, com ara pous, fonts i sèquies, que van possibilitar la producció agrícola a la zona, l'avitallament d'aigua a la ciutat i l'aparició dels populars safareigs.

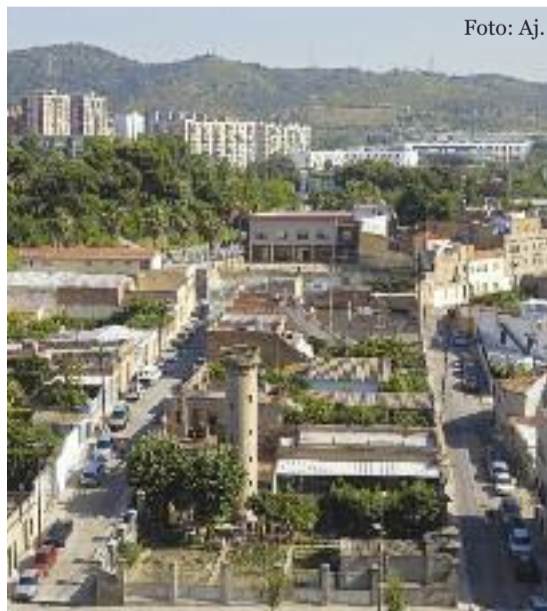

Foto: Aj.

Hèrcules ens vigila des del passeig de Sant Joan

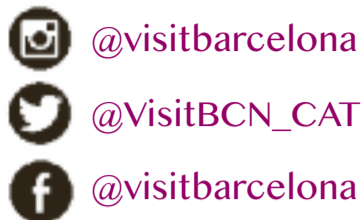
GRÀCIA/ El semideu Hèrcules (forma romanitzada d'Heracles), fill de Zeus i Alcmena, ens vigila quan passegem per la zona més alta del passeig de Sant Joan, al barri del Camp d'en Grassot i Gràcia Nova. I ho fa des de dalt de la font ornamental més antiga que es conserva a la ciutat, una escultura que forma part d'un conjunt de fonts dedicades a les principals figures de la mitologia clàssica.

És una obra feta conjuntament per l'escultor Salvador Gurri i el marbrista Josep Moret, i està feta amb pedres de la pedrera de Montjuïc.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

El parc de la Guineueta o el batec i l'orgull del barri

Fotos: Ajuntament

NOU BARRIS/ Cinc dècades de vida, mig segle, contempen el parc de la Guineueta (va ser creat el 1971 per Joaquim Maria Casamor, director de Parcs i Jardins de Barcelona), un lloc familiar i apartat de la zona cèntrica de la ciutat, molt a prop de la ronda de Dalt. El parc, l'orgull del barri, serveix també com l'element que fa de frontera entre la Guineueta i el Verdun. El seu primer nom, però, va ser Jardins de Puerto Rico, i encara avui hi ha una petita plaça que ho recorda.

El seu naixement, a principis de la dècada dels anys 70 del segle passat, va estar motivat per dotar de zones verdes una part de la ciutat que havia crescut de forma exponencial en les darreres dècades. I és que barris com la Guineueta (encara que la situació va ser molt similar a bona part del districte) ha-

vien acollit molta immigració que arribava de la resta de la península, però també s'havien convertit en la nova casa de tota la gent que vivia a les zones de barraques properes. El parc, doncs, esdevindria ben aviat un lloc clau per al barri: un espai per socialitzar i desconectar del dia a dia.

SUPERANT OBSTACLES NATURALS

El recinte segueix el traçat d'un antic barranc, fet que n'explica la forma allargada i el pendent pronunciat. Casamor va dissenyar l'espai a partir d'un llarg parterre amb un estany central, a banda i banda del qual baixen dos camins en paral·lel fins a l'entrada principal. A la part superior hi ha la plaça on se celebren els actes festius i, ja als afores, s'ubiquen alguns equipaments municipals: una escola

bressol, un poliesportiu i una escola d'educació primària, l'IES la Guineueta.

A l'interior del parc s'hi poden veure exemplars de palmera washingtonia i palmera datilera, pins blancs, xicrandes, l'arbre de l'amor, plataners, oliveres, ginjolers i falsos pebrers, entre altres.

A banda de tots aquests arbres i plantes, altres elements identificatius del parc són l'escultura Guineu, de Julià Riu i Serra, en honor del barri, i el Monument a Blas Infante, format per un fris amb vuit columnes truncades que representen les vuit províncies andaluses, obra de Josep Lluís Delgado i encarregat pel Centre Andalus de Barcelona fa gairebé quatre dècades, al qual es va afegir anys després un bust del polític andalusista afusellat pel règim franquista.

Sant Martí

Ca l'Aranyó: una fàbrica tèxtil, ara universitat

La zona actualment coneguda com el 22@, al barri del Poble Nou, va arribar a ser considerada el Manchester de Catalunya pel seu pes específic en la indústria tèxtil. Una de les seves fàbriques més importants era Ca l'Aranyó, dedicada a la producció de cotó, i que va estar en funcionament fins a l'any 1986.

L'edifici original es va construir l'any 1878 i dissenyar seguint el model de l'arquitectura industrial anglesa. De fet, és l'única fàbrica de diferents pisos de Catalunya on es va adaptar l'ús de l'estructura metàl·lica, propi de les fàbriques britàniques, incorporant la volta catalana en la seva construcció. La combinació d'aquests dos estils arquitectònics, coetanis però separats per milers de quilòmetres, així com l'ús del maó vist com a material principal li confereixen la seva singularitat i el seu gran atractiu.

Fa gairebé 35 anys, com ha passat en tants altres casos de patrimoni industrial de la ciutat i del país, va patir un procés de degradació, però també seria rescatada i transformada. Actualment, aquest edifici carregat d'història forma part d'un campus universitari dedicat a la comunicació, la tecnologia i la innovació, per on transiten cada dia milers d'estudiants, ja que s'ha integrat en el conjunt del Campus de Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra.

Foto: Vicente Zambrano/Aj.

El barri de la Mercè: un poble dins de la ciutat, segons els seus veïns

Foto: Ajuntament

LES CORTS/ Si els seus veïns diuen que tenen la sensació de viure en un poble... serà veritat. Envoltat de natura i situat en un dels extrems de Pedralbes, el barri de la Mercè està format per un conjunt de cases blanques de teulades roges enjardinades.

Travessat sinuosament pel carrer del Torrent de les Roses i delimitat pels carrers d'Ardena, de Joan d'Alòs, del torrent de la Barrina i el camí de Finestrelles, la seva construcció es remunta a l'època franquista (per les necessitats de càrrecs de la Falange Española Tradicionalista y de las JONS que manaven a la ciutat) i, de fet, va ser la primera acció que va dur a terme l'Obra Sindical del Hogar a Barcelona. Les feines de construcció, que comprenien també la urbanització de la zona (que abans eren terrenys rurals que separa-

ven la ciutat i Esplugues), van posar-se en marxa a finals de la dècada de 1940 i durarien més de 10 anys.

En arribar la democràcia, els seus veïns i veïnes van apostar fermament per un canvi de denominació que arraconés la vinculació amb la història recent de la dictadura, decidint batejar-lo amb el nom que té actualment. Moltes cases, de planta baixa i un pis, se situen en petits carrers de traçat irregular per salvar el desnivell. Aquesta disposició és força peculiar a la ciutat, fins al punt que passejar-hi provoca la sensació d'haver-se traslladat per un moment a un espai allunyat de la metròpoli.

Com no podia ser d'una altra manera pel nom que té, el barri viu les festes de la copatrona de la ciutat, que se celebren el 24 de setembre, amb una especial devoció.

A PROP

mercats · comerç de proximitat

Suma't al cicle d'activitats per a l'alimentació sostenible

Foto: Ajuntament

tòria del cooperativisme i l'agroecologia a la ciutat, punts informatius sobre el compostatge, xerrades sobre novetats com la carn vegetal i mites i realitats sobre l'alimentació i concursos de recep-

Entre el maig i el juliol, nou centres de la ciutat impulsen tallers i activitats sobre aquesta matèria

tes creatives són algunes de les activitats que ja s'han fet o que es duran a terme les pròximes setmanes. Les inscripcions es poden formalitzar al portal web de La Fàbrica del Sol.

CONSUM DE PROXIMITAT

Un altre dels eixos sobre els quals s'incideix des del cicle *Suma't a l'alimentació sostenible!* és la importància del consum de proximitat.

Comprar aliments ecològics, de temporada o adquirits al mercat del barri, aprendre a fer conserves, ordenar bé la nevera o descobrir nous gustos amb els aliments que sobren normalment són idees que podem adquirir per canviar des de les nostres cases el sistema alimentari i ajudar la ciutat a transformar-se en un lloc que prioritzi l'alimentació sostenible.

Conscienciació

El mes passat va posar-se en marxa el cicle d'activitats *Suma't a l'alimentació sostenible!*, organitzades per la Xarxa d'Equipaments Ambientals de Barcelona (XEAB) i l'Espai Consum Responsable, una sèrie de propostes que volen dibuixar el camí perquè la societat tingui accés a una alimentació sostenible.

Tot plegat s'emmarca en la progra-

mació d'actes i propostes organitzades per Barcelona com a Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible, i es tradueix en una sèrie de xerrades, tallers, concursos, debats i taules rodones que s'allargaran fins al mes que ve.

Nou equipaments de diferents barris de la ciutat (el Centre de la Platja, el Casal de Barri Torre Baró, l'Aula Ambiental Bosc Turull, l'Aula Ambiental de la Sagrada Família, l'Aula Ambiental de

Sant Andreu, l'Aula Ambiental de Ciutat Vella, el Centre Cívic Vil·la Urània, el Centre Cívic Can Deu i l'Espai Consum Responsable) han afegit als seus calendaris una gran varietat de propostes que volen servir per ajudar a transformar el sistema alimentari i el consum diari a les nostres llars.

Tallers per fabricar conserves, consells per reduir la quantitat de residus que generem, conferències sobre la his-

Tecnologia aplicada per poder fer més competitius els comerços

Digitalització

Un dels grans reptes que afronten els comerços és la seva digitalització: millorar l'experiència de compra i adaptar el comerç de proximitat a la revolució tecnològica. Per donar resposta a aquestes necessitats, l'Ajuntament, el Cercle Tecnològic de Catalunya (CTECNO) i l'eix Cor Eixample han posat en marxa el BCN Retail Lab, un laboratori de comerç de nova generació.

Amb aquest projecte pilot s'ha instal·lat un sistema d'intel·ligència artificial amb pantalles, càmeres i sensors en quatre comerços de diferents sectors (la cafeteria Cros Croissant Gourmet, la botiga especialitzada Barrabés Esquí i Muntanya, el

saló de bellesa Create Styling i la històrica floristeria Flors Navarro, que té més de sis dècades de vida) que permet conèixer, entre d'altres, el perfil dels consumidors, els seus interessos, els productes més buscats o els espais de les botigues per on més transiten.

A finals del mes que ve es farà el balanç de la prova pilot i es plantejarà la possibilitat d'estendre la iniciativa a altres zones comercials de la ciutat. De fet, segons va explicar Jaume Collboni, primer tinent d'alcalde, en la presentació de la iniciativa, la intenció del govern municipal és ampliar-la a 2.500 botigues de tots els barris de la ciutat els pròxims dos anys. "Volem que el comerç sigui competitiu davant les plataformes electròniques", va dir Collboni.

Foto: Ajuntament

comerç de proximitat · mercats

A PROP

En marxa l'Observatori del Comerç i la Restauració

Serveis

Quants comerços hi ha a la ciutat? Quants restaurants serveixen àpats a cada districte? Quins són els hàbits de consum dels barcelonins? Les respostes a aquestes qüestions, i a moltes altres relacionades amb el sector, es poden consultar al nou Observatori del Comerç i la Restauració, un espai adreçat tant als professionals del sector com als barcelonins.

Impulsat per la Direcció de Comerç, Restauració i Consum de l'Ajuntament, l'Observatori és una eina de transparència, fàcil de fer servir, que permet accedir a una gran varietat de dades, obertes i constantment actualitzades.

L'eina inclou un apartat amb gràfiques interactives que recullen les dades més des-

tacades dels darrers estudis i informes publicats per l'Ajuntament, que s'aniran actualitzant de forma periòdica.

A més, l'Observatori permet accedir al visor del Cens comercial, una eina desenvolupada per l'Oficina Municipal de Dades en la qual és possible consultar estadístiques de manera transparent, entenedora i a l'abast de tothom. Aquestes es poden filtrar per sectors comercials i activitats econòmiques, però també s'ofereix la possibilitat de fer aquesta cerca geogràficament, per barris i districtes.

QUATRE GRANS APARTATS

El portal de l'Observatori del Comerç i la Restauració s'estructura també en quatre grans apartats des de la seva *home*.

El primer és l'informe de comerç, que

recull les principals dades d'activitat comercial a Barcelona i el seu pes específic en l'activitat econòmica de la ciutat, alhora que reflexiona sobre els canvis que està experimentant el sector comercial.

L'òmnibus municipal és l'eina mitjançant la qual es consulta els veïns sobre l'opinió que els mereix el comerç de la ciutat i els seus hàbits de compra, però també és l'apartat en el qual es poden consultar les respostes que s'obtenen.

Els dos darrers grans blocs són enquestes. La primera d'elles és la d'activitat en el sector comercial (per conèixer les característiques de les botigues i el parer dels seus responsables sobre el sector, amb més de 2.400 exemples), mentre que la segona és similar a l'anterior, però centrant-se únicament en el món de la restauració.

EN PRIMERA PERSONA

“Molts productes vegans no es troben als supermercats”

Som vegans

Unió de Botiguers Trav. de Gràcia i Casc Antic

El 9 de desembre de l'any passat, en plena pandèmia, l'Estrella va obrir la seva botiga a la Vila de Gràcia. “Em preguntava com era possible que no hi hagués cap botiga que oferís alimentació vegana al barri. Vaig pensar que haurien baixat els lloguers, vaig estudiar opcions i vaig preparar un pla d'empresa”. Dit i fet.

Reivindiqueu la proximitat...

Sí, realment una botiga com la nostra feia falta al barri. Ara mateix, de botigues 100% veganes a la ciutat només n'hi ha sis. La realitat és que són poques.

Què podem trobar a la vostra botiga que no ens pugui oferir una gran superfície?

Alimentació exclusiva vegana, com ara proteïna a granel, vitamines, heura... La majoria de marques i productes que consumim els vegans no es troben als supermercats.

En un cas com el vostre, estem parlant d'un negoci que va més enllà d'una simple botiga?

Totalment. Des de fa vuit anys soc activista, i una de les coses per les quals lluito és perquè es redueixi el consum de carn, així com el maltractament que pateixen els animals.

Esteu associats a l'eix comercial Travessera de Gràcia i Casc Antic. Per què?

Alguns comerciants de botigues properes m'ho havien comentat i al cap d'unes setmanes van venir representants de l'eix per proposar-m'ho, i vaig dir que sí.

Foto: Gerard Vilà/ACN

La guanyadora del #devorallibres fa un 'showcooking' a la Boqueria

Foto: Ajuntament

Concurs

Dolors Díaz, la guanyadora del joc literari *#devorallibres* (organitzat per Betevé i que plantejava diverses preguntes relacionades amb la literatura i Barcelona), va participar en un *showcooking* al mercat de la Boqueria a finals d'abril. Aquesta activitat va ser conduïda per l'especialista en art, cuina i política Marina Monsolís i l'escriptor Martí Sales, autor del llibre *Aliment*, on hi ha un apartat dedicat als i a les paradistes del mercat de l'Abaceria.

Durant la jornada, van preparar un fumet de peix (plat típic de Catalunya, però també del País Valencià i les Illes Balears), mentre s'explicaven històries rela-

cionades amb la vida i els valors dels mercats i es parlava de productes i de les seves propietats.

VICTÒRIA ACLAPARADORA

El triomf de Díaz en aquest concurs, que la televisió pública de la ciutat va posar en marxa per escalfar motors per a la Diada de Sant Jordi, entre els dies 17 i 23 d'abril, va ser incontestable: va respondre correctament les 70 qüestions i en el menor temps de tots els participants.

Per jugar-hi, calia contestar diferents preguntes que es plantejaven sobre la Barcelona literària, història de la ciutat, autors, llibres... De la mateixa manera, Betevé va organitzar sorteigs de forma paral·lela als seus perfils a les xarxes socials.

Esports

Atletisme | Darrers dies per completar la Cursa IPSI

Diumenge serà l'últim dia hàbil per participar en aquesta atípica edició de la Cursa IPSI. Els participants poden triar entre completar distàncies de dos, cinc o 10 quilòmetres en l'espai i amb la velocitat que ho desitgin.

El sènior femení del CB Roser, quart a la Copa Catalunya

» Les de Jordi García tanquen una gran temporada i només cauen contra dos gegants: el CEJ l'Hospitalet i el Femení Sant Adrià

Pau Arriaga
EL FORT PIENC

Al CB Roser tenen moltíssimes raons per estar ben orgullosos dels seus equips sèniors de bàsquet. El darrer gran èxit per al conjunt del Fort Pienc és el del femení, que el cap de setmana passat va tancar la Copa Catalunya 2020-21 en una meritòria quarta posició.

En la fase final, jugada íntegrament a Vic entre divendres i diumenge de la setmana passada, les de Jordi García van plantar-se a la semifinal després de remuntar de forma espectacular en el partit de quarts contra el CB Igualada (52-44). La diferència, de fet, va arribar a ser d'11 punts a favor de l'Igualada al final del primer parcial, però el caràcter del CBR va aparèixer quan més calia per anar capgirant la situació amb el pas dels minuts.

La victòria contra el conjunt de l'Anoia permetia somiar amb

La plantilla i el cos tècnic del conjunt del Fort Pienc. Foto: FCBQ

disputar la final i obtenir un dels dos bitllets per a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2. El somni de les vermelles, però, acabaria disabte contra el CEJ l'Hospitalet, en un partit amb una anotació baixíssima (28-41). De fet, en el darrer parcial el CBR només va anotar set punts.

La derrota contra les riberenques convertia el partit de diumenge, el que serviria per de-

cidir qui ocupava el tercer calaix del podi, en un altre enfrontament exigent contra el filial d'un dels millors equips de bàsquet del país: l'Snatt's Femení Sant Adrià. El Roser resistiria el ritme del conjunt lila durant els primers 10 minuts de partit, però a partir del segon parcial la diferència ja no baixaria de la frontera psicològica dels 10 punts. Al final, derrota (70-51).

El CFS Eixample se salva i el Bosco jugarà la permanència

FUTBOL SALA ► El sènior masculí del Club Futbol Sala Eixample seguirà a Tercera Divisió la temporada que ve... i el Bosco Rocafort s'haurà de guanyar la seva continuïtat a la categoria en la promoció de permanència, a caixa o faixa.

La millor notícia, doncs, és la salvació del CFSE. L'equip ha completat un tram final de lliga espectacular, amb quatre victòries consecutives (dues a Santa Isabel i un parell més a domicili) que han evitat patiments i maldecaps als d'Ignasi Calaf. El darrer d'aquests triomfs, a més, ha estat contra el Gràcia FSC, un

equip que havia estat intractable fins que també va lligar definitivament la permanència.

El front obert que queda perquè els equips del districte tanquin el curs 2020-21 de forma satisfactòria, doncs, és que el Bosco també aconsegueixi quedar-se a la categoria. Tot i que va ha guanyat les dues darreres jornades, el Bosco (que ha sumat 17 punts) haurà de veure's les cares contra un dels quarts dels altres tres subgrups de la categoria: el CFS Ciutat de Mataró (16 punts), el CE Vacarisses (ha aconseguit 12 punts) i l'FS Alforja (17 punts en la segona fase).

Els roig-i-negres seguiran a Tercera un curs més. Foto: CFSE

2a Catalana de futsal				DH Juvenil			Classificacions				3a de futsal			3a Catalana de futbol		
Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	PF	PC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC	
1. CFS Les Glòries	29	63	33	8. CET 10	13	33	31	1. Gràcia FSC	19	54	42	1. CF Singuerlín	28	30	20	
2. Acció Sant Martí	26	42	26	9. CEFS Rubí	12	36	44	2. CFS Montsant	18	44	32	2. UD Pastrana	26	27	19	
3. Estel Vallseca	25	55	33	10. CEFS Prosperitat	12	22	52	3. CFS Eixample	17	37	37	3. APA Poble-sec	24	33	25	
4. Gràcia FSC B	24	57	37	11. CFS Eixample	10	38	46	4. Bosco Rocafort	17	33	32	4. Penya Anguera	24	29	21	
5. Futsal Classic BCN	20	52	34	12. EFS Jordi Torras	7	28	45	5. Arrels AEFS	12	46	33	5. UD Montsant	22	27	23	
6. Futsal Iris B	20	34	28	13. FS Parets	3	7	81	6. CFS Premià	1	23	61	6. FC Martinenc B	21	34	22	
7. Futsal Polaris	17	43	32	14. CFS Sant Joan	0	7	70	No et perdis res: tot l'esport a liniaeixample.cat			7. CF Chacarita	18	24	18		
8. Rosario Central B	16	43	36				8. CP Sarrià B				18	21	18			
												9. CF Alzamora	17	20	24	

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:
Zona Gats - De 10:00h a 15:30h
Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana i festius:
De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

**Sempre a prop
teu**

líniaeixample

No t'ho perdís

Foto: Cabosanroque

Dimonis

Última setmana per visitar l'exposició 'Dimonis' a l'Arts Santa Mònica, a La Rambla de Barcelona. Es tracta d'una instal·lació de Cabosanroque, un duo d'artistes format per Laia Torrents i Roger Aixut, que s'aproxima al poeta Jacint Verdaguer d'una forma ben curiosa, centrant-se en el seu vessant més tètric. Torrents i Aixut recreen la casa on Verdaguer feia exorcismes, una faceta força desconeguda de la seva vida. "Dimonis" és una obra polifònica on l'espectador acaba formant part d'una altra obra que el conté", diuen des de l'Arts Santa Mònica. Qui s'hi atreveix?

Famosos

"Culers, estic molt content de tornar a casa". Amb aquestes paraules, Èric Garcia (Martorell, 2001) confirmava el seu fitxatge pel FC Barcelona en un vídeo publicat pel mateix club. Després d'haver crescut com a futbolista a les categories inferiors del Barça, el jove central va deixar casa seva fa quatre anys per anar al Manchester City. En aquest club anglès va debutar al primer equip la temporada 2018-2019 de la mà de Josep Guardiola, l'entrenador que cada cop li ha atorgat més confiança. La seva joventut, la seva experiència a un equip de primeríssim nivell i el suport de Guardiola (considerat per molts el millor entrenador del món) són els ingredients que l'han convertit en un dels grans objectius del Barça. Objectiu assolit: el martorellenc tornarà a vestir de blaugrana la temporada que ve i té contracte fins al 2026.

La fitxa

QUI ÉS?

È R I C G A R C I A

ÉS FAMÓS PER...

Ser un futbolista amb un futur prometedor
Ha jugat tres temporades al Manchester City de Guardiola

QUÈ HA FET?

Fitxar pel Barça
Torna a casa quatre anys després convertit en un gran central

A LES XARXES...

Li donen la benvinguda
Els culers veuen amb il·lusió el seu fitxatge

Llibres

La nit portuguesa
Gabriel Ventura

A principis de setembre de 2018, l'excèntric equip d'Andergraun Films, liderat pel director Albert Serra i la productora i actriu Montse Triola, arriba a l'Alentejo, al sud de Portugal, per rodar la que serà la pel·lícula més provocadora i procaç del cineasta de Banyoles, *Lliberté*. Serra va convidar el poeta Gabriel Ventura a escriure una crònica del rodatge.

Teatre

Història d'un senglar
Gabriel Calderón

Un actor (Joan Carreras) s'enfronta al repete d'interpretar Ricard III, el monarca despietat de la tragèdia de Shakespeare. Ha fet des de sempre papers secundaris i pensa que es mereix aquesta oportunitat. Durant la construcció del personatge, les afinitats entre l'actor i el monarca anglès comencen a aflorar.

Al teatre Lliure de Barcelona.

Música

A tope amb la vida
Oques Grasses

"Hem après a no posar-nos límits i fer el que ens ve més de gust", ha dit recentment el cantant i compositor d'Oques Grasses, Josep Montero, en una entrevista amb l'ACN sobre el nou disc del grup. *A tope amb la vida* és el cinquè àlbum de la banda osonenca, que l'any 2019 va publicar el que seria el disc més venut d'aquests últims, *Fans del sol*.

Pelis i sèries

The Good Traitor
Christina Rosendahl

Henrik Kauffmann és l'ambaixador danès a Washington l'any 1939. En començar la Segona Guerra Mundial, la situació se li complica, sobretot després que les tropes alemanyes ocupin Dinamarca. En aquell moment, Kauffmann pren una decisió crucial per a la història: declarar-se l'únic representant real d'una Dinamarca lliure en contra dels nazis.

ESTILS DE VIDA

Tenir plantes a casa

Foto: Pexels

i LLAR

Sentir-nos a gust a casa sempre ha estat important, però en l'últim any n'hem sigut més conscients que mai. Una bona manera de crear un ambient agradable a la nostra llar és deixar que la natura hi entri. Com? Amb plantes!

Ara bé, abans de comprar-nos una o més plantes a la babalà i haver de lamentar, en qüestió de dies, que ja se'ns han mort, cal saber quines espècies triar i com tenir-ne cura. Així, si vols tenir-les a dins de casa, has d'escollir plantes d'interior i, si saps que no t'hi podràs dedicar gaire, necessites espècies resistents. Tenint en compte aquests supòsits, et convenen, per exemple, el ficus, la zamioculca o potos, que són poc exigents.

També és molt important que t'informis sobre el creixement de la planta (si serà molt gran i no tens espai, repensa-t'ho) i les seves necessitats (com ara quin grau d'exposició a la llum solar necessita i pot tolerar). Hauràs de decidir on la col·locaràs basant-te en això. Un cop la tinguis a lloc, n'hauràs de tenir cura i recordar, entre altres coses, que regar una planta més del necessari és tan perillós com regar-la de menys: troba la mesura justa. Finalment, vigila-les i tingues les plagues i malalties sota control.

Les claus .....

ELECCIÓ

És molt important triar una espècie que s'adapti a tu: si tens poc espai i poc temps, necessites una planta petita i resistent

UBICACIÓ

Has de triar on la col·locaràs basant-te en el seu creixement potencial i en la seva necessitat i tolerància a la llum solar

CURA

Informa't de quines cures necessita la planta que t'has comprat: regar-la en excés o regar-la de menys són pràctiques perilloses

PLAGUES

Tingues les teves plantes sota lupa per controlar possibles plagues o malalties: poden ser la causa de la seva mort

Foto: Pexels

NECESSITEM ALIMENTS BÀSICS PER CONTRIBUIR A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE 163 MIL PERSONES

Col·labora
bancdelsaliments.org

Tenim cura de qui tu més estimes com tu més t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres. Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu. Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procuram constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLÈNCIA

Acompanyem als nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servel sanitari continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es